

εργατική

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

20 Αυγούστου 2014

www.sekonline.gr

No 1135

**Σαμαράς, Βενιζέλος και ΕΕ κουβαλούν
Μνημόνια αλλά και βόμβες στη Γάζα,
στο Ιράκ, στην Ουκρανία** *Γυρίστε στις σελίδες 4, 11, 12*

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΛΗΣΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΚΑΠΗΛΕΙΑΣ

Ο κόσμος που πλημμύρισε το Σύνταγμα στη συναυλία για τις καθαρίστριες έστειλε το μήνυμα: Ώρα να γυρίσουν οι απολυμένοι στις δουλειές τους και να βγούνε οι υπουργοί στην ανεργία. Η φωτό είναι του Μάριου Λώλου.

Ένας καυτός Σεπτέμβρης αρχίζει από τη ΔΕΘ

Οι μάχες ενός καυτού καλοκαιριού που προμηγνύουν ένα ακόμα πιο καυτό φθινόπωρο, συναντιούνται στη Θεσσαλονίκη στις 6/9.

Το πανελλαδικό συλλαλητήριο στη ΔΕΘ, μπορεί να είναι σταθμός εργατικός, αντιφασιστικός κι αντιιμπεριαλιστικός. Τα συνδικάτα καλούν σε συγκέντρωση στις 6μμ στο άγαλμα Βενιζέλου και πορεία. Μια μεγάλη κοσμοπλημμύρα στους δρόμους της Θεσσαλονίκης, θα σηματοδοτήσει το τι περιμένει την κυβέρνηση αν δεν τα μαζέψει και φύγει. Θα πει στο Σαμαρά, είτε ανέβει στη ΔΕΘ, είτε όχι, ότι είμαστε εδώ για να σε διώξουμε.

Και είμαστε όλοι μαζί. Οι καθαρίστριες και η ΕΡΤ, μαζί με τους εργάτες της Κόκα Κόλα, της ΕΥΑΘ και όλους τους αγωνιστές ενάντια στο ξεπούλημα του νερού, τους διαθέσιμους του δημοσίου, τους υγειονομικούς κι όλους όσους έχουν βάλει μπλόκο στην αξιολόγηση του Μητσοτάκη. Οι Σκουριές και οι εργάτες της Μανωλάδας, οργισμένοι μετά την σκανδαλώδη αθώωση του Βαγγελάτου. Μαζί με τους χιλιάδες των διαδηλώσεων αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, αλλά και του αντιφασιστικού κινήματος στο ξεκίνημα του δικού τους Σεπτέμβρη, ένα χρόνο μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Και συνεχίζει αντιφασιστικά

Σε αντιφασιστικό ξεσηκωμό με πανελλαδική και διεθνή διάσταση, αναμένεται να μετατραπεί ο επόμενος μήνας, με αφορμή τη συμπλήρωση ενός χρόνου από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής.

Μεγάλες διαστάσεις παίρνουν οι αντιφασιστικές εκδηλώσεις, πορείες, συγκεντρώσεις, συναυλίες, κινητοποιήσεις, που οργανώνονται με κορύφωση το διήμερο 18-19 Σεπτέμβρη. Στις 18 Σεπτέμβρη, ημέρα της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, αναμένεται να πλημμυρίσει το Κερατσίνι με μία μεγάλη παναττική αντιφασιστική συγκέντρωση και πορεία που θα ξεκινήσει στις 6 το απόγευμα από το σημείο της δολοφονίας του στην Αμφιάλη και την επόμενη μέρα στις 19/9 η κίνηση ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ οργανώνει μεγάλη συναυλία στο κέντρο της Αθήνας.

συνέχεια στη σελίδα 5

Πανελλαδική συνέλευση του Συντονισμού

Πανελλαδική συνέλευση οργανώνει ο Συντονισμός Ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες την Κυριακή 28 Σεπτεμβρίου, στις 11 πμ στην αίθουσα εκδηλώσεων της Πανεπιστημιακής Ομοσπονδίας (Κλεισθένους 15, πίσω από το δημαρχείο της Αθηνάς).

Ο Συντονισμός προέκυψε μία μέρα μετά την εισβολή των ΜΑΤ στην ΕΡΤ, με πρωτοβουλία των ίδιων των εργαζόμενων της ΕΡΤ, μαζί με τους διοικητικούς ΑΕΙ, που βρίσκονταν τότε σε απεργία διαρκείας. Η πρώτη πρωτοβουλία ήταν η μετατροπή της Πέμπτης 14/11 σε μέρα απεργιακής δράσης. Στήριξε την παρουσία των διαθεσίμων και της ΕΡΤ στην πορεία του Πολυτεχνείου, την απεργία των υγειονομικών στις 29/11, την πορεία για τον Γρηγορόπουλο. Οργάνωσε μαζί με το σωματείο του ΜΕΤΡΟ κινητοποίηση για την καταγγελία της επιστράτευσης των εργαζόμενων του στην σταθερή τροχιά στα τέλη Γενάρη.

Στήριξε τη συναυλία αλληλεγγύης στην ΕΡΤ τον Φλεβάρη και βρέθηκε στο πλευρό των διαθεσίμων στις κινητοποιήσεις τον Μάρτη ενάντια στις απολύσεις. Πρωτοστάτησε στην κινητοποίηση στις 11 Ιούνη στην επέτειο για τον ένα χρόνο από το μαύρο στην ΕΡΤ και στην απεργιακή συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε. Σήμερα, έχει ξεκινήσει καμπάνια συμπαράστασης στον αγώνα των καθαριστριών και όλων των διαθεσίμων που βρίσκονται στην Καραγιώργη Σερβίας.

Από τα κάτω

“Έχει φανεί πλέον καθαρά ότι μοναδική απάντηση είναι το να δυναμώσουμε ακόμη περισσότερο τον συντονισμό από τα κάτω των σωματείων, των μαχόμενων κομματιών, των αγωνιστών που θέλουν να βοηθήσουν το κίνημα να νικήσει” αναφέρει μεταξύ άλλων το κάλεσμα του Συντονισμού. “Έτσι δόθηκαν οι περισσότερες μάχες μέχρι τώρα. Πιο οργανωμένα και πιο αποτελεσματικά χρειάζεται να συνεχίσουμε όλη την επόμενη περίοδο. Ο Συντονισμός ενάντια σε κλεισίματα και διαθεσιμότητες, εδώ και οκτώ μήνες από τη δημιουργία του βοηθάει σε αυτήν την προσπάθεια” και καλεί στη συνέλευση “όλους τους συντονισμούς που τους τελευταίους μήνες έχουν πρωτοστατήσει στην προσπάθεια να στηριχθούν οι αγώνες ενάντια στη μνημονιακή βαρβαρότητα, σε κάθε γωνιά της χώρας, αλλά και κάθε πρωτοβάθμιο σωματείο, συνδικαλιστή και εργαζόμενο που θέλει να ενισχύσει αυτήν την προοπτική. Για να βρεθούμε μαζί, όλοι όσοι δώσαμε τις μάχες όλους τους προηγούμενους μήνες ενάντια στην μνημονιακή συγκυβέρνηση. Να συζητήσουμε για τις προσπάθειες μας αλλά και να συντονίσουμε και να οργανώσουμε τα επόμενα βήματα μας σε ένα καυτό φθινόπωρο αγώνων αντίστασης και ανατροπής”.

Η ΕΡΤ πάει ΔΕΘ

Η κυβέρνηση θα πάει στη ΔΕΘ προκειμένου να εξαγγείλει νέα οικονομικά μέτρα κι επιθέσεις. Και τα πιο στρογγυλεμένα ψέματα να πει, όλος ο κόσμος που το προηγούμενο διάστημα έχει δεινοπαθήσει από τις πολιτικές της θα βρεθεί επίσης στη ΔΕΘ για να πει στην κυβέρνηση ότι είναι ανεπιθύμητη.

Οι εργαζόμενοι στην ΕΡΤ που συνεχίζουμε 14 μήνες τον αγώνα μας, μαζί με τους διαθεσίμους, τις καθαρίστριες κι όλους τους εργαζόμενους θα πρέπει να είμαστε εκεί. Από τώρα ετοιμάζουμε μια μαζική αποστολή που θα ενωθεί με τους συναδέλφους μας, της ΕΡΤ3. Θα κάνουμε σαφές ότι όποια επίθεση κι αν σχεδιάζουν δεν θα μπορέσουν να την κάνουν πράξη.

Ειρήνη Φωτέλλη, εργαζόμενη ΕΡΤ

Καθαρίστριες: Αντέχουμε!

Ο εμπαιγμός και οι επιθέσεις από τη μεριά της κυβέρνησης εις βάρος των αγωνιζόμενων καθαριστριών συνεχίζονται. Παρ’ όλα αυτά οι ηρωικές αυτές εργάτριες δεν δέχονται να πτωθούν και δηλώνουν αποφασισμένες να συνεχίσουν μέχρι τη νίκη. Έχοντας υπερβεί το σκόπελο του Αυγούστου, παραμένουν στην Καραγιώργη Σερβίας και προετοιμάζουν τις επόμενες κινήσεις τους. Η Γεωργία Οικονόμου, μέλος του Συντονιστικού των αγωνιζόμενων καθαριστριών μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη.

Η κυβέρνηση συνεχίζει τις επιθετικές κινήσεις απέναντί σας. Ποιά είναι τα τελευταία γεγονότα;

Την παραμονή του δεκαπενταύγουστου ενημερωνόμαστε ότι 48 συναδέλφισσές μας κλήθηκαν από τις υπηρεσίες για να πάνε να πάρουν τα χαρτιά της απόλυσής τους. Κάτι που είναι παράνομο καθώς η πρωτόδικη απόφαση του δικαστηρίου μας δικαιώνει και λέει ότι πρέπει να επιστρέψουμε στις δουλειές μας και περιμένουμε την εκδίκαση της προσφυγής του υπουργείου στον Άρειο Πάγο στις 23/9. Προφανώς στα πλαίσια της “δημοκρατίας” που μας ασκούν προβαίνουν σε περιέργες κινήσεις, χωρίς καν να υπάρχει λόγος. Δεν ήταν μόνο αυτό. Ήρθαν και κλήσεις της ΓΑΔΑ σε συναδέλφισσες για τα “επεισόδια” που έγιναν στις 10/7, όταν τα ΜΑΤ τραυμάτισαν και συνέλαβαν τη συναδέλφισσα τη Βάσω. Και τώρα που θέλουμε να συμμετέχουμε ως αγωνιζόμενες καθαρίστριες στις εκλογές για τα

υπηρεσιακά συμβούλια, παρότι έχουμε το δικαίωμα, μας λένε ότι δεν μπορούμε και μας βάζουν εμπόδια. Όλα αυτά στα πλαίσια του ψυχοφθόρου πολέμου που ζούμε εδώ κι ένα χρόνο.

Οι θερινοί μήνες τελειώνουν κι εσείς υπερβήκατε όλες τις δυσκολίες που γεννά η περίοδος αυτή, παραμένοντας επί 24ώρου έξω από το υπουργείο Οικονομικών. Πώς ήταν αυτή η διαδικασία;

Πριν τρεις βδομάδες είχαμε τη συναυλία στο Σύνταγμα. Ήταν μια εκπληκτική βραδιά. Πρέπει να πέρασαν πάνω από 25.000 άνθρωποι. Εκπληκτική η ανταπόκριση του κόσμου ακόμα και μέσα στο βάθος του καλοκαιριού. Αυτή η συμπαράσταση είναι που μας δίνει τη δύναμη και συνεχίζουμε. Ακολούθησε ο Αύγουστος που είναι ένας σκληρός μήνας για κινητοποιήσεις σαν τη δικιά μας. Τον οργανώσαμε καλά, με βάρδιες και άδειες, ώστε όλα τα κορίτσια να μπορούν να ξεκουραστούν λίγες μέρες αλλά να δίνουμε και το παρών στην Καρ.Σερβίας. Όλο το καλοκαίρι ο κόσμος βοηθούσε, ερχόταν. Είμαστε εδώ αποφασισμένες να παραμείνου-

με και να συνεχίσουμε μέχρι να δικαιωθούμε οριστικά. Άλλη λύση δεν υπάρχει. Προχτές γιορτάσαμε τις 100 ημέρες στην Καρ.Σερβίας. Τώρα αυτή τη βδομάδα που επιστρέφουν κι όσες λείπουν θα αποφασίσουμε και νέες δράσεις τόσο σε κινηματικό όσο και σε νομικό επίπεδο. Θα φροντίσουμε να μην πλήξει κανείς. Ούτε εμείς, ούτε οι συμπαράστατες, ούτε η αστυνομία και η κυβέρνηση.

Θα συμμετέχετε στο πανελλαδικό συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη, στις 6/9;

Στο συλλαλητήριο στη ΔΕΘ θα ανέβουμε. Έχουμε και πολλά κορίτσια στη Θεσσαλονίκη. Κάποιοι μάλιστα θα κατέβουν αυτή τη βδομάδα στην Καραγιώργη Σερβίας να βοηθήσουν. Στις 6/9, θα είναι η σειρά μας να ανέβουμε. Είναι μεγάλο το γεγονός. Πριν ένα χρόνο από εκεί ξεκινήσαμε τον αγώνα. Ήταν από τις πρώτες μας κινητοποιήσεις. Μαζευτήκαμε, λίγες ακόμα γυναίκες από την Αθήνα, άγνωστες μεταξύ μας κι αποφασίσαμε να πάμε να διαδηλώσουμε μαζί με τις συναδέλφισσές μας και τους δικούς μας ανθρώπους στη ΔΕΘ. Τώρα πια έχουμε πολλούς δικούς μας ανθρώπους, αυτό μας κρατάει και η τρομοκρατία που μας ασκεί η κυβέρνηση δεν μας ενοχλεί. Το ξέρουμε. Είναι στα πλαίσια της τακτικής της. Αυτή είναι η πολιτική της άλλωστε. Τρομοκρατία, ψυχολογικός πόλεμος, οικονομικός εκβιασμός. Τα έχουμε μάθει καλά όμως τώρα πια.

Η Γεωργία Οικονόμου μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη

Εργαστήρι ΕΡΑ Ζακύνθου

“Εργαστήρι αλληλεγγύης κι επικοινωνίας”, οργανώνουν οι εργαζόμενοι της ΕΡΑ Ζακύνθου, από τη Δευτέρα 18/8 μέχρι την Κυριακή 24/8, στο χώρο του ραδιοσταθμού.

Το εργαστήρι ξεκίνησε με προβολή της ταινίας για την ηρωική απεργία των ανθρακωρύχων του Κολοράντο, “Palikari” και συνεχίστηκε την επόμενη ημέρα με συναυλία. Από το πλούσιο πρόγραμμα ξεχωρίζει η εκδήλωση του Σαββάτου 23/8, για τα 40 χρόνια από το κίνημα της Μεταπολίτευσης με ομιλητές τους Πέτρο Πομώνη, εργαζόμενο της ΕΡΑ Ζακύνθου, τον πανεπιστημιακό κι αγωνιστή της επαναστατικής αριστεράς Κώστα Σκορδούλη και τον Παναγιώτη Κούστα από το Ertopep. Μετά τη συζήτηση θα ακολουθήσει προβολή της ταινίας “Ο Αγώνας”, του Θ.Μαραγκού και της ομάδας των 6. Το πλήρες πρόγραμμα και πληροφορίες για το εργαστήρι, μπορείτε να βρείτε στο ertopen.com.

Πανό αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, ύψωσαν ακτιβιστές στο βράχο της Ακρόπολης, το πρωί της Τρίτης 19/8. Το πανό που έγραφε στα αγγλικά “Stop Israel crime at Gaza” έμεινε για λίγη ώρα στο σημείο με τους ακτιβιστές να συνομιλούν με τους εργαζόμενους στο βράχο, οι οποίοι δήλωναν τη συμπαράστασή τους. Παρ’ όλα αυτά η αστυνομία εκφράζοντας το σύμμαχο ρόλο της κυβέρνησης στο πλευρό των σιωνιστών δολοφόνων, προσήγαγε τρεις από τους ακτιβιστές, που το μόνο “έγκλημα” ήταν ότι φωτογράφιζαν τη δράση αλληλεγγύης. Αργότερα οι προσαχθέντες απελάθηκαν ελεύθεροι.

Οι διαδηλώσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη αυτό το καλοκαίρι απλώθηκαν σε όλο τον κόσμο. Η φωτο από την Αθήνα στις 31 Ιουλίου.

Χρυσαιγίτικη πρόκληση στον Πειραιά

Παραμονές του Δεκαπενταύγουστου και της επετείου των 70 χρόνων του μπλόκου της Κοκκινιάς, επέλεξαν φασιστοειδή της Χρυσής Αυγής να προκαλέσουν ζημιές και βανδαλισμούς στο Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά, που στεγάζεται στο 14ο-15ο Γυμνάσιο Πειραιά, στην Παλιά Κοκκινιά.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση του ΑΣΜΠ «Παραβίασαν τα σιδερένια προστατευτικά κάγκελα με καδρόνι, κατέστρεψαν παράθυρα και υαλοπίνακες και προσπάθησαν να αφαιρέσουν ηλεκτρονικό υλικό του Σχολείου μας. Τα άτομα αυτά επέκτειναν τους βανδαλισμούς και σε άλλα σημεία του σχολικού συγκροτήματος, υπογράφοντας για τις πράξεις τους με το σύνθημα “ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ - ΜΕΤΩΠΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ”.

“Πρόκειται ξεκάθαρα για ρατσιστική επίθεση που πατάει πάνω στην απέλπιδα προσπάθεια της Χρυσής Αυγής να ξαναστήσει τα τάγματα εφόδου στις γειτονίες του Πειραιά”, αναφέρει ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ.

“Θυμίζουμε πως λίγους μήνες πριν έκλεισαν τα γραφεία της ΧΑ στη Νίκαια κάτω από την πίεση του αντιφασιστικού κινήματος. Στην προσπάθειά τους να ανασυντάξουν τα τάγματα εφόδου οργανώνουν νυχτερινές καταδρομικές επιδρομές υπό την κάλυψη του σκοταδιού για να τρομάξουν τους αντιρατσιστές και τους αντιφασίστες, την αριστερά και τα συνδικάτα. Δεν θα τους περάσει!

Οργανώνουμε τον αντιφασιστικό Σεπτέμβρη, με δράσεις και εκδηλώσεις σε κάθε γειτονιά”.

Ώρα να φύγει η κυβέρνηση της φτώχειας και του πολέμου

Η συγκυβέρνηση του Σαμαρά με το Βενιζέλο είναι εδώ και καιρό η πιο μισητή κυβέρνηση που έχει περάσει. Όσο πιο πολύ προσπαθεί να βαφτίσει την κλιμάκωση των μνημονιακών επιθέσεων σαν «έξοδο από τα μνημόνια», τόσο περισσότερο καταλήγει να συνδυάζει την οργή του κόσμου με τη δική της γελοιοποίηση. Ίσως η πιο χαρακτηριστική στιγμή ήταν όταν η εκπρόσωπος της δήλωσε μετά τη μεγάλη συναυλία στο Σύνταγμα ότι είναι «ύβρις» να ασχολούμαστε με τις καθαρίστριες ενώ υπάρχουν τόσο άνεργοι!

Κι όμως, αυτή η κυβέρνηση καταφέρνει να προσθέσει κι άλλους λόγους γιατί πρέπει να την ξεφορτωθούμε μια ώρα αρχύτερα. Γιατί

έχει εμπλακεί σε όλες τις αιματηρές ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις που κλιμακώνονται το τελευταίο διάστημα.

Πρώτα απ' όλα, ο Σαμαράς είναι συνένοχος με τον Νετανιάχου για τη σφαγή στη Γάζα. Η Ελλάδα και η Κύπρος έχουν συνδεθεί σε έναν αντιδραστικό άξονα με το Ισραήλ, έχουν γίνει τα «μετόπισθεν» αυτού του ιμπεριαλιστικού προτύργιου στη Μέση Ανατολή και το διευκολύνουν να διαπράττει τα χειρότερα εγκλήματα σε βάρος των Παλαιστίνων.

Σούδα

Δίπλα στην ισραηλινή επίθεση ξεδιπλώνεται η νέα αμερικάνικη επέμβαση στο Ιράκ. Ο Ομπάμα στέλνει ξανά τα βομβαρδιστικά των ΗΠΑ για να μπαλώσουν τις αποτυχίες που άφησαν πίσω τους οι πόλεμοι των Μπους, πατέρα και γιού. Η ιμπεριαλιστική εξόρμηση για τον έλεγχο της Μέσης Ανατολής κλιμακώνεται ξανά και η Σούδα είναι και πάλι το ορμητήριο που προσφέρει ο Σαμαράς. Για την ακρίβεια, χωρίς την Ελλάδα και την Κύπρο αυτή η εξόρμηση δεν έχει πουθενά αλλού σίγουρο ορμητήριο.

Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, οι Σαμαροβενιζέλοι έχουν εμπλακεί και στη σύγκρουση της Δύσης με τη Ρωσία του Πούτιν για τον έλεγχο της Ουκρανίας. Η Ελλάδα των μνημονίων κάνει εμπορικό πόλεμο στη Ρωσία με στόχο τι; Να μετατρέψουν την Ουκρανία σε μια νέα διαλυμένη Γιουγκοσλαβία.

Το κόστος αυτών των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων δεν το πληρώνουν μόνο οι αγρότες, αλλά οι εργάτες σε όλο τον κόσμο. Γι' αυτό και το αντιπολεμικό κίνημα ξαναζωντανεύει παντού. Οι διαδηλώσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που έγιναν αυτό το καλοκαίρι αγ-

κάλιασαν όλο τον πλανήτη και ήταν οι μεγαλύτερες όλων των εποχών στα περισσότερα μέρη. Και αυτό είναι μόνο η αρχή για να ξεδιπλώσουμε αυτό το κίνημα ενάντια σε όλες τις επιθέσεις και στη Μέση Ανατολή και στην Ουκρανία.

Όλοι όσοι βγήκαμε στους δρόμους στο πλευρό της Γάζας πρέπει να είμαστε στη Θεσσαλονίκη στο μεγάλο συλλαλητήριο ενάντια στη συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Για να πούμε ότι ήρθε η ώρα να φύγει επιτέλους η κυβέρνηση της φτώχειας και της πολεμοκαπηλείας.

Στηρίξτε τους εργάτες της Μανωλάδας

Αντιρατσιστικό φεστιβάλ διοργανώνει το Σάββατο 23 Αυγούστου, το Αντιφασιστικό Μέτωπο Ηλείας, στο αθλητικό κέντρο της Αγίας Βαρβάρας, στον Πύργο, με κεντρικούς ομιλητές τον Πέτρο Κωνσταντίνου και τον Δημοσθένη Χριστόπουλο και συναυλία από μία σειρά καλλιτέχνες. Θα είναι η πρώτη εκδήλωση που γίνεται στην περιοχή μετά την αθώωση του Βαγγελάτου και των μπράβων του, που θα συζητήσει την συνέχεια της καμπάνιας για να μπουν στη φυλακή και να δοθούν χαρτιά στους Μετανάστες της Μανωλάδας και σε όλους τους μετανάστες. Η συνέχεια θα δοθεί σε συγκέντρωση που καλεί η ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας την Τρίτη 26 Αυγούστου στο Εργατικό Κέντρο.

Τα κυρίαρχα ΜΜΕ στην Αίγυπτο είναι μπλεγμένα σε μια απαίσιμα δαιμονοποίηση των Παλαιστινίων. Οικοδεσπότες και παρουσιαστές τηλεοπτικών εκπομπών έχουν βγει σε μια άνευ προηγουμένου στήριξη του Ισραήλ.

Αλλά αυτό δεν έχει σχέση με το πώς βλέπουν πολλοί Αιγύπτιοι το Παλαιστινιακό ζήτημα και ειδικά την τελευταία Ισραηλινή εισβολή.

Το καθεστώς ξέρει ότι η Παλαιστινιακή υπόθεση ήταν πάντοτε κεντρική στην πολιτικοποίηση μεγάλων τμημάτων της Αιγυπτιακής νεολαίας.

Έτσι οι επιθέσεις στους Παλαιστίνιους στα μέσα ενημέρωσης είναι κομμάτι της αντεπαναστατικής επίθεσης ενάντια σε οτιδήποτε σχετίζεται στο ελάχιστο με τις δυνάμεις της αλλαγής στην Αίγυπτο.

Στη βάση δεν έχουν γίνει πολλές διαδηλώσεις αλληλεγγύης. Αλλά και αυτό πρέπει να ειπωθεί στο περιθώριο του στρατιωτικού πραξικοπήματος και της θέσπισης του νόμου για τις διαδηλώσεις. Υπάρχουν 41000 πολιτικοί κρατούμενοι και 3000 δολοφονημένοι πολίτες από τον στρατό από τον Ιούλη του τελευταίου χρόνου μέχρι σήμερα.

Αυτό σημαίνει ότι κάθε κινητοποίηση στους δρόμους για οποιοδήποτε θέμα έχει υποχωρήσει. Αλλά το Παλαιστινιακό ζήτημα είναι ακόμα πολύ σημαντικό για τους Αιγύπτιους.

Η Μουσουλμανική Αδελφότητα στις σχεδόν καθημερινές της διαμαρτυρίες ενάντια στην στρατιωτική καταστολή ζητωκραυγάζει για την Παλαιστίνη. Και οι κοσμικές δυνάμεις έχουν οργανώσει δύο διαμαρτυρίες έξω από το Συνδικάτο Τύπου, με τα πιο μετριοπαθή νούμερα να είναι εκατοντάδες. Οι κοσμικές δυνάμεις έχουν ακόμα οργανώσει δύο κονβόι βοήθειας. Το ένα το σταμάτησαν οι Αιγυπτιακές δυνάμεις στο Σινά, το δεύτερο πέρασε.

Αν η Παλαιστίνη δεν ήταν τόσο σημαντική, το καθεστώς δεν θα είχε επενδύσει τόσο χρόνο, προσπάθεια και χρήματα επιχειρώντας να δαιμονοποιήσει τον Παλαιστινιακό αγώνα. Ο κόσμος κατηγορεί τον Σίσι και το καθεστώς όσο και το Ισραήλ για το

Ο δρόμος για την Ιερουσαλήμ περνάει από τις Αραβικές επαναστάσεις

Συγκέντρωση αλληλεγγύης για την Παλαιστίνη στο Αμάν της Ιορδανίας

τι συμβαίνει στη Γάζα.

Η Αίγυπτος ανησυχεί για την επιρροή όλων αυτών των εξελίξεων στο κύρος της σαν μεσάζοντας στην περιοχή. Ο ρόλος του καθεστώτος είναι να διασφαλίζει την σταθερότητα, να προστατεύει την ασφάλεια του κράτους του Ισραήλ και να λειτουργεί σαν μεσολαβητής μεταξύ των Παλαιστινίων και των Ισραηλινών. Ο όρος μεσολαβητής μπορεί να δώσει την λάθος εντύπωση ότι η Αίγυπτος είναι ουδέτερη. Δεν είναι. Η Αίγυπτος έχει πάρει το μέρος του Ισραήλ ξανά, δεν είναι η πρώτη φορά.

Μαζικές διαδηλώσεις για τη Γάζα γίνονται παντού: στην Υεμένη, στην Αλγερία, στο Σουδάν... Στο Αμάν, την πρωτεύουσα της Ιορδανίας, οι

διαδηλώσεις ζητούν την εκδίωξη του Ισραηλινού πρεσβευτή και το κλείσιμο της πρεσβείας. Μερικά κομμάτια των διαδηλώσεων πήγαν ακόμα πιο μακριά και κριτίκαραν το ίδιο το τοπικό καθεστώς.

Ταμπού

Τα συνθήματα ενάντια στον Βασιλιά Αμπντουλά Β' είναι ένα τεράστιο ταμπού. Το γεγονός ότι οι διαδηλωτές το αγνοούν, θυμίζει το πώς ο Χόσνι Μουμπάρακ ήταν ταμπού μόνο λίγα χρόνια πριν εδώ στην Αίγυπτο.

Υπάρχει αναμφισβήτητα μια τεράστια αίσθηση περηφάνιας για το τι έχει καταφέρει να πετύχει η Παλαιστινιακή αντίσταση και δυνατή συμ-

παράσταση και από ισλαμικές και από κοσμικές δυνάμεις.

Έχω ακούσει αφοσιωμένους κοσμικούς Παλαιστίνιους να μου λένε «Έχουμε τις διαφορές μας με την Χαμάς, αλλά όταν το Ισραήλ επιτίθεται είμαστε όλοι πίσω από αυτούς που είναι διατεθειμένοι να πάρουν τα όπλα και να παλέψουν τον επιτιθέμενο».

Δεν υπήρχε πάντα τέτοια ενότητα. Θυμάμαι ότι το 2006 κατά τη διάρκεια του πολέμου στο Λίβανο όπως και κατά τη διάρκεια του πολέμου στη Γάζα το 2008 πολλοί χρησιμοποιούσαν το ισλαμιστικό χαρτί για να δυσφημήσουν την αντίσταση.

Στην αρχή αυτού του πολέμου υπήρχαν ακόμα κάποιοι που έλεγαν

ότι «Η Χαμάς είναι Ισλαμιστές τρομοκράτες». Αλλά αυτό φαίνεται να έχει υποχωρήσει, σε ένα βαθμό εξαιτίας της σταθερότητας των Παλαιστινίων.

Οι Παλαιστίνιοι δεν μάχονται απλά ενάντια στο Ισραήλ. Μάχονται απέναντι σε ένα πολύπλοκο πλέγμα περιφερειακών συμφερόντων, συμπεριλαμβανομένων όλων των Αραβικών καθεστώτων. Αυτό περιλαμβάνει τη Σαουδική Αραβία και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα που υποστηρίζονται από την μεγαλύτερη υπερδύναμη, τις Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτό σημαίνει ότι η μάχη των Παλαιστινίων συνδέεται οργανικά με την μάχη των Αραβικών μαζών ενάντια στα δικά τους καθεστώτα.

Φανταστείτε να μην είχε το καθεστώς του Σίσι την εξουσία. Φανταστείτε αντί για αυτό να υπήρχε μια επαναστατική κυβέρνηση αφοσιωμένη στο ζήτημα της Παλαιστινιακής αντίστασης.

Θα δεχόταν πρόσφυγες κατά τη διάρκεια του πολέμου και θα πρόσφερε ελεύθερο πέρασμα για τα αγαθά και τους ανθρώπους. Θα πρόσφερε διπλωματική και στρατιωτική βοήθεια στην αντίσταση.

Όπως λέμε, ο δρόμος για την Ιερουσαλήμ περνά μέσα από τις Αραβικές πρωτεύουσες. Αλλά πρέπει να θυμόμαστε ότι είναι ένας δρόμος διπλής κατεύθυνσης.

Οι Παλαιστίνιοι μάχονται τους Ισραηλινούς και μας εμπνέουν να τους ακολουθήσουμε και να ανατρέψουμε το δικό μας καθεστώς. Η Αιγυπτιακή επανάσταση το 2011 ήταν κομμάτι της αλυσιδωτής αντίδρασης που ξεκίνησε με τις διαδηλώσεις για την υποστήριξη της Ιντιφάντα το 2000.

Ο αγώνας προετοιμαζόταν για δέκα χρόνια. Τα προ-Παλαιστινιακά και τα αντιπολεμικά κινήματα βοήθησαν να μεταφραστεί η μαζική εναντίωση σε κοινωνικά κινήματα που ανέτρεψαν τον Μουμπάρακ το 2011. Σαν Αιγύπτιοι, χρωστάμε στους Παλαιστίνιους.

Hossam El-Hamalawy,
Κάιρο

Την Εθνοφρουρά κάλεσε ο κυβερνήτης της πολιτείας Μιζούρι για να καταστείλει την εξέγερση που έχει ξεσπάσει στην πόλη Φέργκιουσον του Σεντ Λούις μετά την δολοφονία του όπλου αφοραμερικάνου Μάικλ Μπράουν από αστυνομικό στις 9 Αυγούστου.

Ο άτυχος 18χρονος πυροβολήθηκε από τον αστυνομικό **Ντάρντ Γουίλσον** έξι φορές, η μία σφαίρα τον βρήκε στο κεφάλι και φαίνεται να ήταν η χαριστική βολή. Από το πρώτο βράδυ ξεσπασαν μαζικές διαδηλώσεις στην μικρή πόλη του Μιζούρι (με πληθυσμό λίγο περισσότερο από 20 χιλιάδες, στην πλειοψηφία τους μαύροι), ενώ διαδηλώσεις έχουν γίνει σε πολλά σημεία σε όλη τη χώρα (Σικάγο, Βαλτιμόρη, Νέα Υόρκη, Λος Άντζε-

Αντιρατσιστικός ξεσηκωμός στις ΗΠΑ

λες κ.α).

Δύο είναι τα συνθήματα που ακούγονται περισσότερο. «Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη» και «Ψηλά τα χέρια, μην πυροβολείτε», τα οποία έχουν γίνει γνωστά και από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Οι διαδηλωτές ζητούν την άμεση φυλάκιση του δολοφόνου, ενώ τονίζουν ότι δεν θα σταματήσουν τις κινητοποιήσεις παρά την επιβολή της

απαγόρευσης της κυκλοφορίας και τις βίαιες επιθέσεις της Αστυνομίας με δακρυγόνα. Το βράδυ της 17ης Αυγούστου έπεσαν νέοι πυροβολισμοί κατά τη διάρκεια επεισοδίων και έγιναν 7 συλλήψεις. Φαίνεται μάλιστα να υπάρχει νέος βαριά τραυματισμένος.

Η Αστυνομία έκανε μια βδομάδα να αποκαλύψει την ταυτότητα του αστυνομικού, ενώ έδωσε στη δημοσιότητα ένα βίντεο που

“έδειχνε” τον Μάικλ να κλέβει ένα πακέτοτσιγάρα για να τον συκοφαντήσει. Την Τρίτη 19/8 αποκαλύφθηκε ότι το βίντεο ήταν “πειραγμένο”.

Ο δολοφόνος αστυνομικός σταμάτησε τον Μάικλ υποτίθεται για «παρεμπόδιση κυκλοφορίας». Αυτόπτες μάρτυρες έχουν δηλώσει ότι ο άτυχος νεαρός είχε βάλει τα χέρια του πίσω από το κεφάλι και παρακαλούσε τον αστυνομικό να μην πυροβολήσει.

Είναι η δεύτερη φορά σε ένα χρόνο που αφοραμερικάνος πυροβολείται εν ψυχρώ από αστυνομικό καθώς πέρσι είχε δολοφονηθεί ο **Τρέιβον Μάρτιν** στη Φλόριντα, ενώ ξανά ακολούθησαν διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα.

Νεκτάριος Δαργάκης

Νομοσχέδιο - κοροϊδία

Στις 26 Αυγούστου έρχεται προς ψήφιση στο Γ' Θερινό Τμήμα της Βουλής το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, στο οποίο κατέληξαν μετά από 1,5 χρόνο ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Το σχέδιο νόμου περιλαμβάνει ποινές για εγκωμιασμό, άρνηση εγκλημάτων και υποκίνηση βίας με ρατσιστικά χαρακτηριστικά.

Πρόκειται για κοροϊδία. Αν η κυβέρνηση ήθελε να βάλει τέρμα στο ρατσισμό δεν θα άφηνε τους ρατσιστές δολοφόνους του Βαγγελάτου να κυκλοφορούν ελεύθεροι και την ίδια στιγμή να αποφυλακίζονται χρυσαυγίτες όπως η Σκορδέλη και ο Ματθαίουπουλος.

Το αντιρατσιστικό κίνημα συνεχίζει να διεκδικεί το δικό του «αντιρατσιστικό νομοσχέδιο» απαιτώντας χαρτιά για τους μετανάστες, άσυλο στους πρόσφυγες, ιθαγένεια για όλα τα παιδιά, κατάργηση της Φρόντεξ και των στρατοπέδων συγκέντρωσης.

ΣΤΟΠ ΣΤΙΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ

Τις μέρες που αποφυλακίστηκαν ο Χρυσουγίτης βουλευτής Ματθαίουπουλος και η υποψήφια βουλευτής Θ. Σκορδέλη, στα μέσα Αυγούστου, οι δολοφόνοι νεοναζί προσπαθούν να ξανασπύσουν τα τάγματα εφόδου στους δρόμους επιτιθέμενοι σε μετανάστες και αντιφασίστες.

Στις 7 Αυγούστου φασίστες νεοναζί επιτέθηκαν στον 28χρονο **Ασκάν Νατζάφι** μετανάστη από το Ιράν και του κάρφωσαν 12 μαχαιρίες σε όλο του το σώμα. Όπως περιέγραψε ο ίδιος στη δημοσιογράφο Μ. Μαραγκίδου στο σαιτ VICE «όπως επέστρεφε από τη δουλειά του στη 5 το πρωί τρία άτομα του επιτέθηκαν με αιχμηρό αντικείμενο στην οδό Κερκίνης στα Προσφυγικά της Λεωφόρου Αλεξάνδρας λίγα μόλις μέτρα δίπλα από τη ΓΑ-ΔΑ.

Λίγες μέρες πριν την 1η Αυγούστου επίθεση από τη ναζιστική συμμορία δέχθηκε η κατάληψη «Κουβέλου» στο Μαρούσι, από μηχανοκίνητο τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής, που ξεκίνησε από τα γραφεία της συμμορίας και κατέληξε στο χώρο της κατάληψης προκαλώντας φθορές και τραυματίζοντας σύμφωνα με πληροφορίες κατοίκων δυο άτομα. Όπως καταγγέλλει ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ, το τάγμα εφόδου έδρασε με την κάλυψη της Αστυνομίας του Κικίλια, αφού τρομοκρατούσε επί ώρες στην περιοχή, με πρόσχημα μνημόσυνο των Φουντούλη-Καπελώνη στο Ν.Ηράκλειο,

Την ίδια μέρα, νεοναζί επιτέθηκαν σε Πακιστανό εργάτη στα Κάτω Πατήσια. Ο **Μαλίκ Σαφράζ** γυρνούσε από τη δουλειά του με το τρόλεϊ, κατέβηκε στα Πατήσια και λίγο μετά δέχτηκε επίθεση με σιδερογροθιές. Η ομάδα φασιστών σταμάτησε τη δολοφονική της επίθεση μόνο όταν ένας κάτοικος της περιοχής είδε το σκηνικό και άρχισε να φωνάζει.

Ενάντια στους νεοναζί της ΧΑ Ο Σεπτέμβρης ανήκει στον Παύλο

Συνέχεια από τη σελίδα 1

“**Ο**ργανώνουμε μία μεγάλη συναυλία στο κέντρο της Αθήνας που θα ξεκινήσει από το μεσημέρι και θα κρατήσει μέχρι το βράδυ”, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Θανάσης από την κίνηση ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ. “Ήδη στο κάλεσμά μας έχουν ανταποκριθεί πλήθος καλλιτεχνών από όλες τις μουσικές σκηνές και τις επόμενες μέρες θα ανακοινώσουμε τον τόπο της συναυλίας και τα πρώτα ονόματα. Στόχος μας είναι στις 19 Σεπτέμβρη να πλημμυρίσουμε το κέντρο της Αθήνας από χιλιάδες αντιφασίστες σε μία τεράστια συναυλία -συγκέντρωση στη μνήμη του Παύλου”.

Ήδη η ΚΕΕΡΦΑ κυκλοφόρησε αφίσα που καλεί σε αντιφασιστικό ξεσηκωμό το Σεπτέμβρη, διεκδικώντας να μπουν στη φυλακή οι δολοφόνοι της νεοναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής, απαιτώντας από κυβέρνηση, δικαστήρια και αστυνομία να σταματήσουν να κάνουν πλάτες σε ρατσιστές και φασίστες.

Η επιτυχία του αντιφασιστικού Σεπτέμβρη έχει τεράστια σημασία, γιατί γίνεται σε μία περίοδο όπου η υπόθεση της Χρυσής Αυγής έχει πάρει το δρόμο προς τον εισαγγελέα, μετά την ολοκλήρωση της προανάκρισης για τη σύσταση εγκληματικής οργάνωσης. Το αντιφασιστικό και εργατικό κίνημα που ανάγκασε το Σαμαρά να προφυλακίσει την ηγεσία της Χρυσής Αυγής, χρειάζεται τώρα να βγει ακόμα πιο δυναμικά στο δρόμο απαιτώντας να ξεκινήσει άμεσα η δίκη, πριν παρέλθει το 18μηνο προφυλακισής τους και την ισόβια καταδίκη των δολοφόνων της Χρυσής Αυγής και όσων τους κάνουν πλάτες.

Η ΚΕΕΡΦΑ καλεί σαν πρώτο βήμα σε αντιφασιστική πολιορκία των τελετών ορκωμοσίας των νέων δημοτικών και περιφερειακών συμβούλων όπου έχουν εκλεγεί νεοναζί, με σύνθημα «όχι στα μνημόνια της φτώχειας και του ρατσισμού, όχι στο νεοναζισμό». Στην Αθήνα η ορκωμοσία έχει οριστεί στις 29/8 και στον Πειραιά στις 31/8. Αμέσως μετά από τις 29 Αυγούστου ως τις 18 Σεπτέμβρη η ΚΕΕΡΦΑ οργανώνει τοπικές αντιφασιστικές εκδηλώσεις σε γειτονιές, εργασιακούς

Αντιφασιστικές περικυκλώσεις στην ορκωμοσία των νέων συμβούλων Έξω οι νεοναζί από δημοτικά...

- Αθήνα 29/8, 4μμ, Γκάζι, Πειραιώς 100
- Πειραιάς 31/8, 12.μ.ε, Δημοτικό Θέατρο
- Θεσσαλονίκη 28/8, 9πμ, Δημαρχείο
- ...και περιφερειακά συμβούλια
- Αθήνα 27/8
- Γιάννενα 30/8, 9πμ, Διοικητήριο Περιφέρειας

χώρους, σχολεία και πανεπιστήμια, με στόχο να διοργανωθούν πανεργατικές πανεκπαιδευτικές δράσεις το διήμερο 18-19 Σεπτέμβρη. Ήδη η **Πρωτοβουλία για τον Αντιφασιστικό Σεπτέμβρη** που έχει συγκροτηθεί στις γειτονιές του Πειραιά, οργανώνει το Σάββατο 13/9 αντιφασιστική μέ-

ρα δράσης με συζήτηση, συναυλία και γκράφιτι μπροστά στη Ζώνη Περάματος.

«Στον ένα χρόνο από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα κλιμακούμε την αντιφασιστική δράση σε όλη την Ελλάδα και την απλώνουμε στην Ευρώπη, με έναν αντιφασιστικό Σεπτέμβρη»,

αναφέρει η προκήρυξη της ΚΕΕΡΦΑ που ξεκίνησε ήδη να μοιράζεται σε πλατείες και εργατικούς χώρους. «Διεκδικούμε στις 18-19 Σεπτέμβρη να πάρει τη μορφή της πανεργατικής δράσης και του ξεσηκωμού στην εκπαίδευση με αποχές και καταλήψεις, να συνδεθεί με τον αγώνα κατά των απολύσεων και της φτώχειας, κατά των μνημονίων της καταστροφής που προωθεί η κυβέρνηση.

Δολοφόνοι

Οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα, του Σαχζάτ Λουκμάν, η εγκληματική συμμορία των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής, που φοράει την προβιά του νόμιμου πολιτικού κόμματος με τις πλάτες των επιχειρηματιών, εφοπλιστών, καναλαρχών, των Μπαλτάκων της ΝΔ και μαύρων στηριγμάτων στο κρατικό μηχανισμό, είναι ώρα να πάει φυλακή. Απαιτούμε να σταματήσει η κωλυσιεργία και να οριστεί η δίκη των νεοναζί δολοφόνων ώστε να μην αποφυλακιστούν με τη παρέλευση του δεκαοκτάμηνου προσωρινής κράτησης των υπευθύνων για τους φόνους, τα μαχαιρώματα, τα πογκρόμ και τις επιθέσεις σε γειτονιές.

Να μην αφήσουμε τους νεοναζί να παριστάνουν τους βουλευτές και τους συμβούλους στους Δήμους και τις περιφέρειες για να ξανασυγκροτήσουν νέα τάγματα εφόδου με ορμητήρια Γραφεία που θα τους δώσουν οι Δήμοι και οι Περιφέρειες”.

Η άμεση συνέχεια έχει ήδη προγραμματιστεί στις 11-12 Οκτώβρη όπου η ΚΕΕΡΦΑ καλεί σε πανελλαδική συνέλευση και διεθνή συνάντηση. Αυτό το διήμερο που συμπίπτει με την ιστορική ημερομηνία της απελευθέρωσης της Αθήνας από το Χιτλερικό στρατό, θα συζητήσουμε τις εμπειρίες της αντιφασιστικής δράσης σε κάθε πόλη και γειτονιά και θα οργανώσουμε τα παρακάτω βήματα, όπως τη διεθνή αντιφασιστική διαδήλωση στις 21 Μάρτη 2015, ενάντια στην άνοδο των ακροδεξιών και ρατσιστικών κομμάτων στην Ευρώπη, μαζί με τους αντιφασίστες και τους αντιρατσιστές σε όλη την Ευρώπη αλλά και παγκόσμια.

Κ.Θ.

Αντίο στο σύντροφο Δημήτρη

Στις 5 Αυγούστου άφησε την τελευταία του πνοή ο Δημήτρης Χατζητρογγύλης, ενεργίτης στη ΔΕΗ και μαχητικός συνδικαλιστής.

Ο Δημήτρης βρισκόταν πάντα στην πρώτη γραμμή κάθε μάχης που έδωσαν οι εργαζόμενοι στη ΔΕΗ. Στις περιφρουρήσεις στο Ρουφ, στις διαδηλώσεις μπροστά με την ντουντούκα.

Ανέβαινε στα 75 μέτρα ύψος, όχι μόνο για να βγάλει το μεροκάματο, αλλά και για να κρεμάσει το πανό της ΓΕΝΟΠ στις κινητοποιήσεις και δεν έφευγε το χαμόγελο από το πρόσωπό του, ακόμη και όταν τον συλλάμβανε η Αστυνομία για τους δίκαιους αγώνες που συμμετείχε. Θα τον θυμόμαστε και θα μας συντροφεύει στους αγώνες για να αλλάξουμε αυτήν την κοινωνία, να την κάνουμε σοσιαλιστική, όπως ο ίδιος πάλευε.

Τάσος Αναστασιάδης

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 Δημαρχείο 8μμ
Το επαναστατικό κόμμα σήμερα
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Το επαναστατικό κόμμα
Ομιλητής: Ιγνάτιος Στέκας

ΚΟΥΚΑΚΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 καφέ Ποτάμι 7.30μμ
Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος και η γέννηση της επαναστατικής αριστεράς
Ομιλήτρια: Μέλπω Μαραγκίδου

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 πλατεία Μερκούρη 7μμ
Οργανώνοντας έναν απεργιακό και αντιφασιστικό Σεπτέμβρη
Ομιλήτρια: Στέλλα Μυρισιώτη

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
Ο Μαρξ και η εργατική τάξη
Ομιλητής: Μανώλης Φωτάκης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 ΕΡΤ-OPEN 7.30μμ
Η κληρονομιά του Τρότσκι
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 καφέ Σέλτερ 7μμ
Μιλίταρισμός και αντιμιλίταρισμός
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Καπιταλισμός Ζόμπι
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 στην Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Η Εργατική Αλληλεγγύη μπροστά στις μάχες
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 καφέ Κούνια 7μμ
Οργανώνοντας τη διαδήλωση της ΔΕΘ ενάντια στην κυβέρνηση του πολέμου, του ρατσισμού και της λιτότητας
Ομιλήτρια: Έλενα Τζίκα

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 Στοά Σάρκα, Α' κτίριο, Β' όροφος, 7.30μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΗΡΑΚΛΕΙΟ (ΒΟΡΕΙΟ ΚΕΝΤΡΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 στέκι της πλατείας (Αγ. Μηνάς) 7.30μμ
Τι δείχνει η χρεοκοπία της Αργεντινής;
Ομιλητής: Πέτρος Μπίγκος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ (ΝΟΤΙΟ ΚΕΝΤΡΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 Πάρκο Γεωργιάδη 8μμ
Τι δείχνει η χρεοκοπία της Αργεντινής;
Ομιλητής: Μύρων Μαρκάκης

ΝΕΑ ΣΥΜΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 21/8 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Βάση και εποικοδόμημα
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 21/8 καφέ Τριώτα 7.30μμ
Μιλίταρισμός και αντιμιλίταρισμός
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσιάνης

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 21/8 κτίριο Περιφέρειας 7μμ
Η μάχη ενάντια στο ρατσισμό και η κινητοποίηση στη Μανωλάδα
Ομιλήτρια: Τόνια Λαχανιώτη

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 21/8 καφέ Βυζάντιο 8μμ
Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος και η γέννηση της επαναστατικής αριστεράς
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 21/8 Στέκι Εκτός Σχεδίου (Πάτμου και Νισούρου) 7μμ
Η κληρονομιά του Τρότσκι
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 21/8 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7μμ
Λένιν: Κράτος και Επανάσταση
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 21/8 καφέ Κοσμικών 7μμ
Οργανώνοντας τη διαδήλωση της ΔΕΘ ενάντια στην κυβέρνηση του πολέμου, του ρατσισμού και της λιτότητας
Ομιλήτρια: Έλενα Τζίκα

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΠΕΜΠΤΗ 21/8

ΧΑΝΙΑ πλ. Αγοράς 8μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22/8

ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό Φιξ 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ 5.30μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ 7.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ 7.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ κελάρι 7.30μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7.30μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 7μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ
ΝΕΑ ΣΥΜΡΝΗ πλατεία 7μμ Everest
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 7μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ
Coffee Way Συντριβάνι 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Μετρό Δούικισης Πλακεντίας 6μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ
πεζόδρομος Μ. Ασίας 6μμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ
πεζόδρομος Σωτήρος 7μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΕΝΤΡΟ
Τσιμισκή και Ναυαρίνου 6.30μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
πλ. Επιταλόφου 6.30μμ
ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ
πάρκο Αγ. Θεράποντα 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 23/8

ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ πλατεία Λαού 11πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ πλατεία
– Γερμανός 11.30πμ

ΚΕΕΡΦΑ

ΗΡΑΚΛΕΩ
Συνέλευση
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29/8 Εργατικό Κέντρο 7μμ

Την προσβασιμότητα στην θάλασσα και το μπάνιο για δεκάδες ανάπηρους στην Νέα Μάκρη κατάφεραν να επιβάλουν με τις κινητοποιήσεις τους τα μέλη της «Κίνησης Χειραφέτησης Ατόμων με Αναπηρία: Μηδενική Ανοχή».

Όπως εξηγεί ο Αντώνης Ρέλλας μέλος της κίνησης, δημοσιοποιώντας την ανακοίνωση τους: «Στις 16 Ιουλίου 2014 στην παραλία της Ν. Μάκρης ομάδα τριών ανδρών του Λιμενικού μετά από καταγγελία λουομένων παρεμπόδισε τη δωρεάν εγκατάσταση του συστήματος SEATRAC, που επιτρέπει στους Ανθρώπους με κινητική Αναπηρία να έχουν αυτόνομη πρόσβαση στη θάλασσα. Η καταγγελία βασίστηκε σε καινοφανή επιχειρήματα ενόχλησής τους, περί μη χρησιμότητας της εγκατάστασης στη συγκεκριμένη παραλία, κλπ.

Σημειώνεται ότι το SEATRAC παρέχει πλήρη αυτονομία σε ανθρώπους με κινητική αναπηρία

ΑμΕΑ - μηδενική ανοχή

για την πρόσβασή τους στη θάλασσα, είναι ασφαλές για χρήστες/ριες και άλλους/ες λουόμενους/ες, δεν αλλοιώνει το φυσικό περιβάλλον και είναι ενεργειακά αυτόνομο, καθώς τροφοδοτείται από ηλιακό πάνελ.

Πρόσβαση

Αναγνωρίζοντας τη σημαντικότητα και την αναγκαιότητα αξιοποίησης ενός μηχανισμού όπως το SEATRAC, που ενισχύει στο μέγιστο δυνατό βαθμό την ανεξαρτησία των Ανθρώπων με Αναπηρία στην απόλαυση του δικαιώματός τους για ισότιμη πρόσβαση στο θαλάσσιο περιβάλλον, χωρίς αγκυλώσεις και στερεοτυπικούς φραγμούς και θεωρώντας πως η μη ανοχή των

πάσης φύσεως ρατσιστικών συμπεριφορών και η άμεση δραστηριοποίηση με σκοπό την εξάλειψή τους, συνιστούν κεντρικούς αδιαπραγμάτευτους άξονες των παρεμβάσεων μας, αντιδράσαμε έμπρακτα».

Κλιμάκιο της Κίνησης βρέθηκε σε συνεχείς συναντήσεις με τον Δήμαρχο, τον Λιμενάρχη της περιοχής Κ. Λεοντάρα ακόμα και τον Γ.Γ. Λιμένων, Λιμενικής Πολιτικής και Ναυτιλιακών Επενδύσεων του Υπ. Ναυτιλίας και Αιγαίου Α. Χριστόπουλο καταθέτοντας εγγράφως τις απόψεις τους και απαιτώντας την ελεύθερη πρόσβαση. Ταυτόχρονα έκαναν εξορμήσεις με φυλλάδια στην περιοχή συζητώντας με τους κατοίκους για τη μη στέρηση των δικαιωμάτων στην ισότιμη πρόσβαση στις παραλίες με πολύ θετική ανταπόκριση. Τελικά ύστερα από τρεις εβδομάδες και αφού παρήλθαν τα 2/3 των θερινών διακοπών, το SEATRAC επανατοποθετήθηκε στην παραλία της Ν. Μάκρης.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμός

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-

λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί. Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Ανταπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργά-

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Έλλη Πανταζοπούλου, Γιώργος Πίπτας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Π. Γαραντζιώτης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφώως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, fax: 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
Τθ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Η συνεδρίαση του Πανελλαδικού Συντονιστικού Οργάνου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις 5 και 6 Ιουλίου αποτελεί μια σημαντική στιγμή στην πορεία του εγχειρήματος της μετωπικής πολιτικής συγκρότησης της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής αριστεράς. Η πολιτική απόφαση που υιοθετήθηκε, μπορεί να αποτελέσει βάση για την συνέχιση της οικοδόμησης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, σαν ένα πολιτικό υποκείμενο που παλεύει για την ανατροπή του καπιταλισμού. Εκείνο το πολιτικό υποκείμενο δηλαδή, που έχει ανάγκη το εργατικό κίνημα, για να απαντήσει στις προκλήσεις που θέτει η καπιταλιστική κρίση και η επίθεση του κεφάλαιου.

Αυτές τις προκλήσεις αναδεικνύει με ανάγλυφο τρόπο, η κοινωνική και πολιτική πόλωση που καταγράφηκε στις διπλές εκλογές του Μαΐου – Ιουνίου. Στο πολιτικό σκηνικό εμπνέεται όλο και περισσότερο μια πολιτική γεωγραφία με δύο διογκωμένα άκρα κοντά στο 40%, την αριστερά και τη δεξιά, και ένα ασθενικό και ασταθές κέντρο. Η αριστερά καταγράφει καθαρά τα μεγαλύτερα ποσοστά της στους μισθωτούς, τους μικρούς επαγγελματίες και τους ανέργους, ενώ το κυβερνητικό μπλοκ, και ιδίως η ΝΔ, έχουν την πρωτοκαθεδρία στην αστική τάξη, τους εργοδότες, αλλά και ένα σημαντικό τμήμα των μεσαίων και ανώτερων αγροτικών στρωμάτων. Στις εργατικές και λαϊκές συνοικίες το άθροισμα των ψήφων ΣΥΡΙΖΑ-ΚΚΕ-ΑΝΤΑΡΣΥΑ φτάνει στο 45-47%, δηλαδή σχεδόν ο ένας στους δυο ψηφοφόρους ψηφίζει αριστερά. Την ίδια στιγμή όμως, η φασιστική Χρυσή Αυγή σημειώνει τα μεγαλύτερα ποσοστά της (15-20%) επίσης στις λαϊκές συνοικίες.

Μέσα σε ένα τέτοιο πολιτικό και κοινωνικό σκηνικό, το σύστημα δεν μπορεί να βρει ένα νέο σημείο ισορροπίας. Το ρήγμα που άνοιξε η κρίση –που συνεχίζεται παρά τις κυβερνητικές διακηρύξεις για το τέλος της- και οι μεγάλες ταξικές συγκρούσεις της προηγούμενης περιόδου, κάθε άλλο παρά έχει κλείσει. Η σημερινή πολιτική κατάσταση δεν μπορεί να επιλυθεί χωρίς μεγάλες πολιτικές και κοινωνικές αναμετρήσεις, χωρίς σημαντικές αναμετρήσεις ανάμεσα στο αστικό μπλοκ εξουσίας και το οργανωμένο εργατικό και λαϊκό κίνημα. Οι πολιτικές προτεραιότητες λοιπόν της επιθετικής στρατηγικής που είχε επιλέξει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ από την περίοδο μετά την επιβολή των μνημονίων ισχύουν και σήμερα.

Πρώτα και κύρια παραμένει εξαιρετικά επίκαιρη η ανάγκη για την ανάπτυξη ενός κινήματος ανατροπής, ενός εργατικού και λαϊκού ξεσηκωμού που θα ανατρέψει την κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου. Αυτήν ακριβώς την ανάγκη αναδεικνύει

“Για να εισβάλει το εργατικό κίνημα μαζικά στο προσκήνιο”

η απόφαση του ΠΣΟ, που θέτει σαν βασική προτεραιότητα της πολιτικής της ΑΝΤΑΡΣΥΑ την εισβολή του λαϊκού παράγοντα μαζικά στο προσκήνιο. Η δυνατότητα για ένα μαζικό κίνημα με τα εξεγερτικά χαρακτηριστικά που είχε ο λαϊκός ξεσηκωμός της περιόδου 2011-2012 υπάρχει, παρά την σχετική στασιμότητα των εργατικών αγώνων το τελευταίο δωδεκάμηνο. Η απεργία στην ΔΕΗ και η δυναμική της, που υποχρέωσε την κυβέρνηση να καταφύγει ξανά στο δικτατορικό μέτρο της επιστράτευσης, η μαζική ανυπακοή στο Δημόσιο ενάντια στην αξιολόγηση – απόλυση, που κλονίζει την συνοχή της συγκυβέρνησης, δείχνουν την υπογεια δυναμική που σιγοβράζει. Αυτό που χρειάζεται είναι μια αριστερά που θα αναδεικνύει και θα στηρίζει αυτήν την δυναμική.

Η εμπειρία από την περίοδο Μάιος 2013-Οκτώβριος 2013 είναι διδακτική για το τι δεν έγινε τότε και για το τι πρέπει να γίνει τώρα. Το περσινό καλοκαίρι το εργατικό κίνημα είχε την ευκαιρία, μέσα από την κλιμάκωση των αγώνων, να ανατρέψει τη συγκυβέρνηση. Η απόφαση των καθηγητών για απεργία παρά την επιστράτευση το Μάιο του 2013, η εργατική έκρηξη της ΕΡΤ, που υποχρέωσε την ΔΗΜΑΡ σε έξοδο από την κυβέρνηση, η δεύτερη απεργία των καθηγητών, οι κινητοποιήσεις ενάντια στην διαθεσιμότητα τον Σεπτέμβριο και τον Οκτώβριο και φυσικά η έκρηξη του αντιφασιστικού κινήματος μετά την δολοφονία του Παύλου Φύσσα, που έδινε την ευκαιρία να δεθεί ο αντιφασισμός με την εργατική αγανάκτηση, δημιουργούσαν ένα εκρηκτικό για τον Σαμαρά και τον Βενιζέλο κοινωνικό μείγμα. Η γραμ-

μή της εκλογικής αναμονής της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ, μαζί με την γραμμική άρνηση της αγωνιστικής κλιμάκωσης για να μην επωφεληθεί ο ΣΥΡΙΖΑ, που έχει η ηγεσία του ΚΚΕ, επέτρεψαν στην συνδικαλιστική γραφειοκρατία των ηγεσιών της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ να αποκλιμακώσουν τους αγώνες. Οι επαναλαμβανόμενες γενικές απεργίες που είχε ανάγκη η ΕΡΤ δεν ήλθαν. Η αντιφασιστική πανελλαδική πανεργατική απεργία που χρειαζόταν το αντιφασιστικό κίνημα ούτε που τέθηκε στα συνδικάτα.

Ισχυρή ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Για αυτό χρειαζόμαστε μια ισχυρή αντικαπιταλιστική – επαναστατική αριστερά, μια ισχυρή ΑΝΤΑΡΣΥΑ που δεν θα αφήνει αυτές τις δυνατότητες να σπαταλούνται από τον ρεφορμισμό και την γραφειοκρατία, που θα είναι σε θέση να οργανώσει το εργατικό λαϊκό κίνημα, για να επιβάλλει όχι απλά μια φιλολαϊκή, αλλά μια εργατική διέξοδο από την κρίση. Μια διέξοδο στη βάση του αντικαπιταλιστικού μεταβατικού προγράμματος, όπως το έχουν περιγράψει οι αποφάσεις των συνδιασκέψεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που φυσικά χρειάζεται βάθεμα και εξειδίκευση.

Από το σημείο λοιπόν του εργατικού λαϊκού ξεσηκωμού ξεκινούν οι απαντήσεις και στα δύο ζητήματα που απασχολούν την συζήτηση των αγωνιστών και των αγωνιστριών της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Τόσο ο τρόπος επιβολής των αναγκών μέτρων για μια εργατική διέξοδο από την κρίση, όσο και το ζήτημα της τοποθέτησης στο θέμα της κυβέρνησης.

Είναι νομίζω σαφές ότι η αντικαπιταλιστική αριστερά είναι υπέρ μιας

κυβέρνησης που θα είναι όργανο στα χέρια των πανεθνικά δικτυωμένων εργατικών – λαϊκών δομών αυτοοργάνωσης οι οποίες θα εφαρμόσουν μέσα από δημοκρατικό σχεδιασμό το σύνολο του μεταβατικού προγράμματος στα πλαίσια μιας κοινωνίας που θα χαρακτηρίζεται από την δημόσια και κοινωνική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής. Η ρεφορμιστική προσέγγιση του ζητήματος της κυβέρνησης έχει σαν πρότυπο την «αριστερή κυβέρνηση που θα στηρίζεται στην δομές αυτοοργάνωσης». Το πρότυπο αυτό δίνει το ρόλο του πρωταγωνιστή στην κυβέρνηση, και για το κίνημα επιφυλάσσει ένα δευτερεύοντα ρόλο απλής στήριξης. Η αντικαπιταλιστική αριστερά δίνει το πρωταγωνιστικό ρόλο στις δομές αυτοοργάνωσης και στην εργατική κυβέρνηση τον ρόλο της στήριξης τους. Το σύνθημα που φωνάζεται στις διαδηλώσεις ενάντια στις διαθεσιμότητες-απολύσεις «να μπουν οι καθαρίστριες στα υπουργεία – να βγουν οι υπουργοί στην ανεργία» περιγράφει με τον καλύτερο τρόπο την απάντηση που πρέπει να δώσουμε στο θέμα της κυβέρνησης: μια κυβέρνηση όργανο της προλεταριακής εξουσίας.

Υπάρχει φυσικά ένας οδικός χάρτης, που ξεκινάει από την σημερινή κατάσταση, για να φτάσει στο θέμα της εξουσίας, όπως περιγράφεται παραπάνω. Στον αγωνιστή και την αγωνίστρια του μαζικού κινήματος που μας θέτει το ζήτημα της κυβέρνησης, έχουμε πρώτα από όλα να απαντήσουμε, ότι για να διασφαλίσουν ότι ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος θα φύγουν, πρέπει να ανατρέψουν την κυβέρνηση με το απεργιακό τους κίνημα. Μόνο έτσι είναι σίγου-

ρο, ότι η κυβερνητική αλλαγή δεν θα είναι σχεδιασμένη από τα αστικά επιτελεία.

Αλλά αυτό από μόνο του δεν αρκεί. Πρέπει να τονίζουμε ότι χρειάζεται να καταστήσουν την επόμενη κυβέρνηση όμηρο του εργατικού κινήματος, να αναπτυχθούν οι δομές αυτοοργάνωσης, που θα επιτρέψουν στο εργατικό και λαϊκό κίνημα να ανατρέψει την αριστερή κυβέρνηση, όταν αυτή αργά ή γρήγορα θα επιχειρήσει να συμβιβαστεί με την άρχουσα τάξη. Να αναπτυχθούν δηλαδή αυτές οι δομές, που θα κάνουν δυνατή την ύπαρξη της εργατικής κυβέρνησης και την εφαρμογή του μεταβατικού προγράμματος, σταθερά και στο σύνολο του. Σε αυτήν την διαδικασία η αντικαπιταλιστική αριστερά πρέπει να κρατά την θέση της αριστερής εργατικής αντιπολίτευσης, ακριβώς για να μπορεί να οργανώνει αυτό το κίνημα, που θα θέσει σε ομηρία την όποια αριστερή κυβέρνηση και θα μπορέσει να προχωρήσει στην αντικαπιταλιστική ανατροπή.

Σε αυτόν τον οδικό χάρτη προς την εργατική εξουσία, πρέπει να κερδίσουμε την υποστήριξη ενός σημαντικού τμήματος της πρωτοπορίας του εργατικού κινήματος και των κοινωνικών κινημάτων. Να τους καλέσουμε να αγωνιστούν μαζί μας για την υλοποίηση αυτών των βημάτων, να οργανωθούν στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, να την στηρίξουν με την ψήφο τους, γιατί χωρίς την πολιτική και εκλογική στήριξη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, αυτός ο οδικός χάρτης προς την εξουσία και την κυβέρνηση δεν μπορεί να οργανωθεί και να υλοποιηθεί.

Μέσα σε αυτά τα πλαίσια και με αυτούς τους στόχους μπορούμε να δούμε και την χρησιμότητα της μετωπικής συμπίεσης. Με όλους τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες των κινημάτων, τον μαχόμενο κόσμο της Αριστεράς, τις «φυσικές πρωτοπορίες» που γεννιούνται μέσα στους ταξικούς αγώνες και νοιώθουν όλο και πιο πολύ την απόσταση, ανάμεσα στις ανάγκες του αγώνα και την πολιτική και κινηματική ανεπάρκεια των ηγεσιών της ρεφορμιστικής Αριστεράς, αλλά και με όλα τα πολιτικά κόμματα και τις οργανώσεις της αριστεράς, που αντιλαμβάνονται την αναγκαιότητα του αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής, δημιουργούμε ένα χώρο κοινής δράσης για την οικοδόμηση του κινηματικού μετώπου και συζήτησης για την αναγκαιότητα του μεταβατικού προγράμματος.

Με αποφασιστικότητα και συντροφικότητα λοιπόν, την επόμενη περίοδο κτιζουμε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, οικοδομούμε τις προϋποθέσεις για την εισβολή του εργατικού κινήματος μαζικά στο προσκήνιο.

Παντελής Αυθίνος,
μέλος του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ
και της ΟΚΔΕ-Σπάρτακος

Γιατί να Διαβάσουμε το Κράτος και Επανάσταση

Η κυβέρνηση Σαμαρά Βενιζέλου βρίσκεται στη μέγγενη της οικονομικής κρίσης και της εργατικής αντίστασης, βουλιάζοντας όλο και πιο πολύ στην πολιτική κρίση. Ο κόσμος που αντιστάθηκε στις απολύσεις, τις αξιολογήσεις, τις ιδιωτικοποιήσεις, τη διάλυση της παιδείας και της υγείας, το ρατσισμό και το φασισμό, ετοιμάζεται τον ερχόμενο Σεπτέμβρη να δώσει τη χαριστική βολή στην κυβέρνηση των μνημονίων και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Μέσα από τις εμπειρίες του αγώνα όλο και περισσότεροι κόσμος συνειδητοποιεί ότι έχει απέναντί του μία κυβέρνηση μειοψηφίας, που κυβερνά χρησιμοποιώντας την αστυνομία, τα δικαστήρια, δηλαδή τους κρατικούς θεσμούς, προκειμένου να επιβάλει την κυριαρχία του κεφαλαίου πάνω στην εργατική τάξη. Μέσα σε αυτή τη συγκυρία έχει τεράστια σημασία το τι στάση κρατά η αριστερά απέναντι στο κράτος, τους νόμους, τα δικαστήρια, την αστυνομία. Είναι θεσμοί που λειτουργούν για το συμφέρον όλων; Χρειαζόμαστε μία αριστερά που να ορκίζεται πίστη στη νομιμότητα ή μία αριστερά που παλεύει για την ανατροπή του κράτους και των θεσμών που λειτουργούν για το συμφέρον της μειοψηφίας των καπιταλιστών σε βάρος της εργατικής τάξης; Αρκεί η ανάληψη της διαχείρισης του κράτους από μία αριστερή κυβέρνηση για να αλλάξει η ζωή της πλειοψηφίας;

Απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα επιχείρησε να δώσει ο Λένιν στο βιβλίο του "Κράτος και Επανάσταση", που έγραψε μεταξύ Αυγούστου και Σεπτεμβρίου του 1917, παραμονές της Οκτωβριανής επανάστασης, σε μία περίοδο που η ρώσικη εργατική τάξη είχε καταφέρει να ρίξει με επανάσταση το μισητό καθεστώς του Τσάρου και να εγκαθιδρύσει μία κοινοβουλευτική δημοκρατία, δηλαδή μία αριστερή κυβέρνηση Μενσεβίκων και Εσέρων και ταυτόχρονα να συγκροτήσει μέσα στα εργοστάσια τα σοβιέτ των εργατών.

Ο Λένιν ήθελε με το "Κράτος και Επανάσταση" να σπάσει τις αυταπάτες που καλλιέργησαν οι σοσιαλδημοκράτες της εποχής (διαστρεβλώνοντας τον Μαρξ και τον Έγκελς) ότι δήθεν η ανάληψη της κρατικής εξουσίας από μία αριστερή κυβέρνηση που θα διαχειριστεί τον κρατικό μηχανισμό αποτελεί την ολοκλήρωση της επανάστασης. Ο Λένιν επέμενε ότι η επανάσταση χρειάζεται να συνεχίσει μέχρι τα σοβιέτ να πάρουν την εξουσία.

Ο Λένιν ξεκινά θυμίζοντας τη θεωρία του Μαρξ ότι "το κράτος είναι προϊόν και εκδήλωση των ανειρηνευτων ταξικών αντιθέσεων, είναι όργανο της ταξικής κυριαρχίας, όργανο καταπίεσης μίας τάξης από μίαν άλλη, είναι η δημιουργία του 'κατεστημένου' εκείνου που νομιμοποιεί και στερεώνει αυτή την καταπίεση, αμβλύνοντας τη σύγκρουση των τάξεων". Για να μπορέσει η αστική τάξη να επιβάλει την κυριαρχία της πάνω στην πλειοψηφία της κοινωνίας έχει ανάγκη τη δημιουργία ενός ολόκληρου γραφειοκρατικού μηχανισμού "ένοπλων ατόμων" όπως η αστυνομία, ο στρατός, τα δικαστήρια, οι φυλακές, οι υπάλληλοι

που συγκεντρώνουν τα κρατικά έσοδα, δηλαδή έναν κρατικό μηχανισμό που λειτουργεί ως παράσιτο πίνοντας το αίμα της εργατικής τάξης. Ο Λένιν θυμίζει ότι: "Η σκέψη του Μαρξ συνίσταται στο ότι η εργατική τάξη πρέπει να συντρίψει, να τσακίσει την 'έτοιμη κρατική μηχανή' και να μην περιοριστεί στην απλή κατάληψή της". Σχολιάζει το ρόλο του κοινοβουλίου: "Να αποφασίζεις μία φορά σε κάμποσα χρόνια ποιο μέλος της άρχουσας τάξης θα καταπιέζει, θα καταπνίγει το λαό στη Βουλή-να ποια είναι η αληθινή ουσία του αστικού κοινοβουλευτισμού, όχι μόνο στις κοινοβουλευτικές - συνταγματικές μοναρχίες, αλλά στα πιο δημοκρατικά πολιτεύματα".

Διδάγματα

Στο ερώτημα τι θα αντικαταστήσει την κρατική μηχανή ο Λένιν πατά πάνω στα διδάγματα της Παρισινής Κομμούνας, η οποία δημιουργήθηκε από τους δημοτικούς συμβούλους που είχαν εκλεγεί με βάση το καθολικό δικαίωμα ψήφου στα διάφορα διαμερίσματα του Παρισιού, οι οποίοι αμείβονταν με το μισθό του κατώτερου εργάτη χωρίς προνόμια και ήταν άμεσα ανακλητοί.

Η Κομμούνα αποφάσισε αμέσως την κατάργηση του μόνιμου στρατού και την μετατροπή της αστυνομίας και των δημοσίων υπαλλήλων σε όργανο που λειτουργεί στις υπηρεσίες της Κομμούνας. Πατώντας πάνω στην ιστορία, ο Λένιν υποστηρίζει ότι χρειάζεται ένα κράτος της εργατικής τάξης που θα επιβάλει την εξουσία της πλειοψηφίας πάνω στην μειοψηφία της αστικής τάξης. Αυτό το κράτος ονομάζει "δικτατορία του προλεταριάτου", με την έννοια ότι το προλεταριάτο απο-

χτά την πολιτική και οικονομική κυριαρχία πάνω στην αστική τάξη, "για να καταπνίξει την αναπόφευκτη αντίσταση της αστικής τάξης και να οργανώσει όλες τις εργαζόμενες και υφιστάμενες την εκμετάλλευση μάζες για το νέο τρόπο δόμησης της οικονομίας".

Ο Λένιν αφιερώνει ένα μεγάλο κομμάτι του βιβλίου για να δώσει την κόντρα με τα επιχειρήματα των Αναρχικών, που και μεν υποστήριζαν την κατάργηση του αστικού κράτους αλλά ταυτόχρονα πίστευαν ότι οι εργάτες πρέπει να παραιτηθούν από το δικό τους κράτος. "Εμείς δεν είμαστε ουτοπιστές" γράφει ο Λένιν. "Δεν ονειρευόμαστε ότι θα τα βγάλουμε πέρα μονομιάς χωρίς καμιά διοίκηση, χωρίς καμιά υποταγή. Αυτά τα αναρχικά ονειροπολήματα, βασισμένα στη μη κατανόηση των καθηκόντων της δικτατορίας του προλεταριάτου είναι απολύτως ξένα στον μαρξισμό και στην πράξη χρησιμεύουν απλώς για την αναβολή της σοσιαλιστικής επανάστασης ωστόσο γίνονται αλλιώςικοί οι άνθρωποι. Όχι, εμείς θέλουμε τη σοσιαλιστική επανάσταση με τους ανθρώπους που έχουμε τώρα".

Προτείνει ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα εργατικού ελέγχου πάνω στην παραγωγή και σε όλη την κοινωνία, που οδηγεί στην ουσία στην "απονέκρωση" του κράτους. "Οι εργάτες μετά την κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας θα συντρίψουν τον παλιό γραφειοκρατικό μηχανισμό, θα τον τσακίσουν συθέμελα, δεν θα αφήσουν απ' αυτόν πέτρα πάνω στην πέτρα, θα τον αντικαταστήσουν με ένα νέο μηχανισμό, που θα αποτελείται από τους ίδιους του εργάτες και τους υπαλλήλους και, για να μην μεταβληθούν σε γραφειοκράτες, θα ληφθούν αμέσως τα μέτρα που έχουν αναλύσει ο Μαρξ και ο Έγκελς". Δεν θα είναι μόνο αιρετοί αλλά και ανακλητοί οποιαδήποτε στιγμή. Η αμοιβή τους δεν θα είναι μεγαλύτερη από το μισθό ενός εργάτη. Όλοι θα εκτελούν χρέη ελέγχου και εποπτείας, "όλοι για ένα διάστημα θα γίνουν 'γραφειοκράτες' και γι' αυτό κανένας δεν θα μπορεί να γίνει γραφειοκράτης".

Ο Λένιν είναι πολύ καθαρός ότι ακόμα και αυτού του είδους το κράτος, το ασύγκριτα πιο δημοκρατικό και αντιπροσωπευτικό, σε σχέση με την ψεύτικη δημοκρατία του αστικού κράτους χρειάζεται να καταργηθεί. "Μόνο στην κομμουνιστική κοινωνία, όταν η αντίσταση των καπιταλιστών θα έχει τσακιστεί οριστικά, όταν θα έχουν εξαφανιστεί οι καπιταλιστές, όταν δεν θα υπάρχουν τάξεις (δηλαδή δεν θα γίνονται διακρίσεις ανάμεσα στα μέλη της κοινωνίας ως προς τη σχέση τους με τα κοινωνικά μέσα παραγωγής - μόνο τότε εξαφανίζεται το κράτος και μπορούμε να μιλάμε για ελευθερία".

Το Κράτος και Επανάσταση είναι ένα πολύτιμο εργαλείο - οδηγός για το σημερινό εργατικό κίνημα που έχει τη δύναμη όχι μόνο να γκρεμίζει νόμους και μνημόνια, αλλά και να χτίσει μία άλλη κοινωνία για τις ανάγκες των πολλών, χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση.

Κατερίνα Θωίδου

Τα βιβλία είναι όπλα

Ολη η εξουσία
στα Σοβιέτ

Τόνι Κλιφ

LENIN

1914-1917

ΚΟΜΜΑ, ΤΑΞΗ, ΚΙΝΗΜΑ
Ο Λένιν στον 21ο αιώνα

ΤΖΟΝ ΠΙΝΤ
Πώς λειτουργούν
τα Σοβιέτ

Θα τα
βρείτε στο
Μαρξιστικό
Βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14
(πίσω από
Τιπάνια-ΡΕΞ)
τηλ.

2105247584

www.marxistiko.gr

ΙΡΑΚ Όχι στη νέα επέμβαση των ΗΠΑ

Ο Μπαράκ Ομπάμα γίνεται ο τέταρτος στη σειρά πρόεδρος των ΗΠΑ που διατάζει βομβαρδισμό του Ιράκ. Εδώ και μερικές μέρες, αμερικάνικα αεροσκάφη σφυροκοπούν τις θέσεις των ενόπλων του "Ισλαμικού Κράτους", δίνοντας τη δυνατότητα στους Κούρδους "Πεσμεργκά" να ανακαταλάβουν περιοχές.

Τα τραγικά γεγονότα δίνουν την πιο τρανταχτή απόδειξη της αποτυχίας του αμερικάνικου σχεδίου στο Ιράκ. Σίγουρα ένας πόλεμος και μια κατοχή όπου ξοδεύτηκαν τουλάχιστον ένα τρισεκατομμύριο δολάρια δεν έγιναν για να υπάρχει σήμερα ένα αυτοαποκαλούμενο κράτος μεγαλύτερο σε έκταση από τη Βρετανία κάτω από τον έλεγχο ενός παρακλαδιού της αλ-Κάιντα. Είχαν εισβάλει στο Ιράκ επειδή ανήκε στην κατηγορία των "αποτυχημένων κρατών". Σήμερα το Ιράκ έχει ένα στρατό που δεν μπορεί να υπερασπίσει τη δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της χώρας. Ο Τζορτζ Μπους πανηγύριζε τον Απρίλη του 2003 γιατί είχε καταφέρει να γκρεμίσει το καθεστώς του Σαντάμ Χουσεϊν μέσα σε 20 μέρες. Τώρα ο Ομπάμα βγαίνει και κάνει διάγγελμα επειδή... οι Κούρδοι ανακατέλαβαν ένα φράγμα στη Μοσούλη.

Είναι ψέμα ότι οι βομβαρδισμοί γίνονται για "ανθρωπιστικούς" λόγους. Ο αμερικάνικος στρατός είναι υπεύθυνος για εκατοντάδες χιλιάδες απώλειες ζωής και για υποχρεωτική προσφυγία εκατομμυρίων ανθρώπων στο Ιράκ τα τελευταία 11 χρόνια. Δεν ευαισθητοποιήθηκε ξαφνικά. Είναι επίσης ψέμα ότι οι βομβαρδισμοί θα γλυτώσουν τον πληθυσμό από τη μανία του "Ισλαμικού Κράτους". Η αμερικάνικη κατοχή είναι ο βασικός υπαίτιος της εμφάνισης των Ισλαμιστών στο Ιράκ και των συγκρούσεων μεταξύ των διαφορετικών θρησκευτικών κοινοτήτων. Επιστροφή των ΗΠΑ στον τόπο του εγκλήματος σημαίνει τροφοδότηση ακόμη περισσότερου διχασμού και απόγνωσης για τους Ιρακινούς. Η υπεράσπιση του λαού του Ιράκ από κάθε είδους αντιδραστική δύναμη έχει πρώτα και κύρια προϋπόθεση να πούμε Όχι στους αμερικάνικους βομβαρδισμούς.

Χρειάζεται να θυμηθούμε πώς το αιματηρό φιάσκο της αμερικάνικης κατοχής έφτασε το Ιράκ σε αυτό το σημείο. Όταν ξεκίνησε η κατοχή τον Απρίλη του 2004, απέλυσαν τον ιρακινό στρατό και διέλυσαν το Μπάαθ, το κόμμα του καθεστώτος. Η "αισιοδοξία" των νεοσυντηρητικών του Μπους εκείνη την περίοδο τους έκανε να πιστεύουν ότι θα μπορούσαν να χτίσουν από το μηδέν ένα καινούργιο πολιτικό σύστημα κομμένο και ραμμένο στα συμφέροντα των ΗΠΑ. Πολύ γρήγορα ανακάλυψαν ότι αυτό που τους περίμενε ήταν αντίσταση. Τα κατοχικά στρατεύματα άρχισαν να πληρώνουν βαρύ φόρο αίματος.

Οι Αμερικάνοι νόμιζαν ότι θα κρατούσαν τον έλεγχο προωθώντας δικούς τους πολιτικούς - μαριονέτες οι οποίοι υποτίθεται θα εκπροσωπούσαν τις διαφορετικές κοινότητες του Ιράκ, τόσο θρησκευτικές (Σουνίτες, Σίιτες, χριστιανοί), όσο και εθνικές (Αραβες, Κούρδοι) και τις υπόλοιπες μειονότητες. Ολόκληρο το νέο πολιτικό σκηνικό στήθηκε ως μια μοιρασιά ανάμεσα στις κοινότητες. Έτσι η πολιτική ζωή

Λονδίνο, 9 Αυγούστου, χιλιάδες στο πλευρό της Γάζας και ενάντια στους νέους βομβαρδισμούς στο Ιράκ

υποτάχθηκε στις θρησκευτικές και εθνικές διαιρέσεις. Το επόμενο βήμα προς την ήττα έγινε όταν οι ΗΠΑ παρέδωσαν τα ηνία της χώρας σε μια πολιτική ελίτ των Σιιτών που ήταν διατεθειμένη να συνεργαστεί με τους κατακτητές. Μέλη αυτής της ελίτ είναι ο μέχρι πρόσφατα πρωθυπουργός Μάλικι και ο διάδοχός του Αμπάντι.

Εμφύλιος

Η κατάσταση πήρε χαρακτήρα εμφύλιου πολέμου μιας και ένα τμήμα του πληθυσμού πετιόταν ολόενα και πιο έξω από οποιαδήποτε πρόσβαση στην εξουσία, την οικονομία, τη δουλειά. Οι γειτονίες της Βαγδάτης ξαναμοιράστηκαν με κριτήρια θρησκευτικά. Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι μετακινήθηκαν για να περάσουν στη "σωστή" πλευρά του χάρτη. Για πολλούς αυτό σήμαινε φυγή στο εξωτερικό. 70% του πληθυσμού των μικρότερων μειονοτήτων που ζούσαν στο Ιράκ για αιώνες εγκατέλειψε τη χώρα. Το "Ισλαμικό Κράτος" έκανε τα πρώτα του βήματα εκείνα τα χρόνια, εκμεταλλευόμενο την οργή στις αντιστεκόμενες σουνιτικές περιοχές απέναντι στις αμερικανικές σφαγές.

Στο τέλος οι Αμερικάνοι αποχώρησαν αφήνοντας πίσω τους το Ιράν που από βασικός στόχος των ΗΠΑ είχε μετατραπεί σε εγγυητή της σταθερότητας του Ιράκ, μέσω των παραδοσιακών δεσμών που διατηρούσε με την σιιτική ελίτ της χώρας. Από το "διαίρει και βασίλευε" που επιχειρήσαν οι ΗΠΑ απέμεινε τελικά μόνο το "διαίρει", διότι το κράτος άρχισε να χάνει κάθε νομιμοποίηση. Τα τελευταία χρόνια ο Μάλικι συγκέντρωσε ακόμη περισσότερη εξουσία στα χέρια του. Τα δικαστήρια, οι δυνάμεις καταστολής, η γραφειοκρατία μετατρέπονταν σε προέκταση της ελίτ που είχαν φυτέψει οι Αμερικάνοι στις καρέκλες του υπουργικού συμβουλίου. Ένας διεθνής οργανισμός κατατάσσει το Ιράκ στην 171η από 177 χώρες σε επίπεδο διαφθοράς. Τα τελευταία χρόνια είναι η πρώτη χώρα στον κόσμο σε αριθμό τρομοκρατικών επιθέσεων. Σε μια χώρα γεμά-

τη νεολαία (57% κάτω από 24 ετών), το 40% των νέων δεν έχει πλήρη απασχόληση. Τα έσοδα από το πετρέλαιο καταλήγουν σε γνωστές τσέπες.

Αποτέλεσμα όλης αυτής της αποτυχίας ήταν η προέλαση του "Ισλαμικού Κράτους". Επισήμως ο ιρακινός στρατός έχει 930 χιλιάδες άντρες. Το "Ισλαμικό Κράτος" στην πιο γενναίοδωρη εκτίμηση έχει 15 χιλιάδες μαχητές. Κι όμως, όπως περιγράφει ο δημοσιογράφος Πάτρικ Κόμπερν "Η μοναδική αντεπίθεση του τακτικού στρατού... ήταν μια καταστροφική έφοδος στο Τικρίτ στις 15 Ιούλη, όπου έπεσαν σε ενέδρα και ηττήθηκαν με βαριές απώλειες... Χρησιμοποιήθηκε μόνο ένα ελικόπτερο στην επιχείρηση στο Τικρίτ", είπε ένας πρώην υπουργός, 'κι έτσι αναρωτιέμαι τι έγιναν τα 140 ελικόπτερα που αγόρασε το ιρακινό κράτος τα τελευταία χρόνια.' Πιθανώς τα λεφτά από τα υπόλοιπα 139 ελικόπτερα απλώς κλάπηκαν. Υπάρχουν πολλά διεφθαρμένα κράτη στον κόσμο, αλλά λίγα με έσοδα από το πετρέλαιο 100 δισεκατομμυρίων για να κλέψει κανείς." Έτσι, πλέον το "Ισλαμικό Κράτος" έχει στα χέρια του ακόμη πιο βαρύ οπλισμό που άρπαξε από τον ιρακινό στρατό, ενώ στην ακτίνα ελέγχου του έχει κοιτάσματα πετρελαίου και αερίου τα οποία έχει ήδη αρχίσει να εκμεταλλεύεται. Όχι όμως μόνο στο Ιράκ, αλλά και στη Συρία, όπου ελέγχει το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής αερίου. Εκεί, στη Συρία, βρίσκεται και το άλλο μισό της αμερικάνικης αποτυχίας.

Οι ιμπεριαλιστές δεν κατάφεραν να ελέγξουν οποιοδήποτε σοβαρό τμήμα της συριακής αντιπολίτευσης. Συνεχίζουν να δίνουν χρήμα και όπλα σε ορισμένες ομάδες που όμως δεν έχουν τον παραμικρό αντίκτυπο. Αρκετά από αυτά τα όπλα πέρασαν στον έλεγχο του "Ισλαμικού Κράτους" το οποίο έβαλε πρώτο στόχο τις υπόλοιπες οργανώσεις της συριακής αντίστασης. Οι χώρες του Κόλπου, με πρώτες τη Σαουδική Αραβία και το Κατάρ, χρηματοδοτούσαν και εξόπλιζαν τις ισλαμιστικές οργανώσεις στη Συρία. Και αυτοί οι πόροι

κατέληξαν στο "Ισλαμικό Κράτος" το οποίο κατάρχησε να εξουδετερώσει ακόμη και την επίσημη οργάνωση της αλ-Κάιντα.

Τώρα όλοι δηλώνουν τρομοκρατημένοι και ενωμένοι μπροστά σε αυτό που δημιούργησαν. Η Σαουδική Αραβία συλλαμβάνει μαχητές που κινούνται προς τη Συρία. Η Τουρκία δίνει πράσινο φως στους Κούρδους του Ιράκ. Το Ιράν εγκαταλείπει τον Μάλικι και δηλώνει έτοιμο να συνεργαστεί για μια καλύτερη πολιτική ισορροπία στο Ιράκ. Οι ΗΠΑ παζαρεύουν με το Ιράν -εμμέσως και με τον Άσαντ.

Στο μεταξύ η κουρδική ηγεσία στο Ιράκ εκμεταλλεύτηκε το κενό για να αρπάξει κομμάτια από την πίτα που ως τώρα δεν μπορούσε. Καθώς υποχωρούσε ο ιρακινός στρατός, οι Κούρδοι πήραν το Κιρκούκ όπου παράγεται το 50% του εξαγόμενου πετρελαίου του Ιράκ. Τώρα εξασφαλίζουν κι άλλες ενισχύσεις σε ρευστό και όπλα για να πολεμήσουν το "Ισλαμικό Κράτος". Η προοπτική της πολυδιάσπασης του Ιράκ ποτέ δεν ήταν πιο κοντινή. Μια διάσπαση όμως δεν θα φέρει λύση, αλλά νέες ευκαιρίες για αλληλοσφαγές. Οι διάφορες άρχουσες τάξεις, εντός και εκτός Ιράκ, δεν θα αφήσουν το πετρέλαιο, το νερό και του άλλους πόρους να μοιραστούν χωρίς σύγκρουση.

Κάλεσμα

Το Ιράκ δεν είναι καταδικασμένο να γυρίσει στη "λίθινη εποχή", όπως απειλούσαν κάποτε τα γεράκια του Πενταγώνου. Είναι η χώρα που ήδη στη δεκαετία του '50 είχε το μεγαλύτερο κομμουνιστικό κόμμα του αραβικού κόσμου, και ένα εργατικό κίνημα που ένωνε γυναίκες και άντρες κάθε θρησκείας και εθνικότητας. Η αραβική Άνοιξη έδωσε δύναμη στη νεολαία της Βαγδάτης να βγει στους δρόμους ενάντια στο σύστημα εξουσίας που κληροδότησε η αμερικάνικη κατοχή και να διεκδικήσει ισότητα και ισονομία για όλους ανεξάρτητα από καταγωγή.

Έξι επαναστατικές οργανώσεις από τον αραβικό κόσμο, ανάμεσά τους η Ένωση Ιρακινών Κομμουνιστών, συνυπέγραψαν την περασμένη βδομάδα ένα κάλεσμα για δράση. Μεταξύ άλλων λέει: "Κάθε επέμβαση στις υποθέσεις του Ιράκ από τις ΗΠΑ, το Ιράν, τη Σ. Αραβία, το Κατάρ, την Τουρκία και άλλους πρέπει να απορριφθεί, καθώς όχι μόνο είναι αντίθετη στα συμφέροντα του λαού του Ιράκ, αλλά και τροφοδοτεί την έκρηξη ενός τρομερού θρησκευτικού πολέμου. Ο ιρακινός λαός πρέπει να βρεθεί στην πρώτη γραμμή της σύγκρουσης με την αιματηρή τρομοκρατία του "Ισλαμικού Κράτους" αλλά και με τις "αντι-τρομοκρατικές" επιχειρήσεις εναντίον του. Αυτό απαιτεί αυτοοργάνωση του λαού στις πόλεις, τις παραγκουπόλεις, τα χωριά, με ένοπλες λαϊκές επιτροπές και συμβούλια. Αυτό ωστόσο προϋποθέτει ένα διεθνές καθήκον, μια κινητοποίηση στη μέγιστη δυνατή κλίμακα προς υποστήριξη των Ιρακινών στην προσπάθειά τους να αντιμετωπίσουν τις εχθρικές δυνάμεις και πολιτοφυλακές από τη μια μεριά και το υπάρχον δικτατορικό, μισαλλόδοξο, καπιταλιστικό καθεστώς από την άλλη, με στόχο την ανατροπή του."

Νίκος Λούντος

Σταματήστε (και τον εμπορικό) πόλεμο

Σε 25.000 τόνους έχουν φτάσει τα ροδάκινα και τα νεκταρίνια που μένουν αδιάθετα στα ψυγεία ή αμάζευτα στα δέντρα ύστερα από το εμπάργκο στις εισαγωγές τροφίμων από την ΕΕ που επέβαλε η Ρωσία την πρώτη βδομάδα του Αυγούστου. Η κυβέρνηση απάντησε με «μπαράζ συσκέψεων» και δηλώσεις της Βούλτεψη ότι οι ροδακινοπαραγωγοί θα αποζημιωθούν είτε από την κυβέρνηση είτε από την ΕΕ, αλλά στο κάτω-κάτω «δεν καθορίζουμε την εξωτερική πολιτική με βάση κάποια φορτία ροδάκινα». Πράγματι, έτσι είναι κι αυτό ισχύει όχι μόνο για το τσίρκο των Σαμαροβενιζέλων αλλά και για τις μεγάλες δυνάμεις που συγκρούονται για τον έλεγχο της Ουκρανίας.

Οι πρώτες κυρώσεις στην Ρωσία επιβλήθηκαν μετά την προσάρτηση της Κριμαίας στην Ρωσία τον Απρίλη. Ήταν μετριοπαθείς κι αφορούσαν κυρίως στενούς συνεργάτες του Πούτιν στους οποίους στερήθηκε η βίζα ή πάγωσαν κάποια περιουσιακά στοιχεία σε ΗΠΑ και ΕΕ. Συχνά ακουγόταν εκείνο το διάστημα ότι το παιχνίδι των κυρώσεων και των κόντρα κυρώσεων δεν μπορεί να πάει μακριά, είναι ίσως και θέατρο, λόγω των στενών οικονομικών σχέσεων με την Ρωσία.

Κλιμάκωση

Όμως, η συνέχεια ήταν η κλιμάκωση. Ούτε η Ρωσία ούτε οι ΗΠΑ και η ΕΕ παρατούσαν την προσπάθεια να ελέγξουν την Ουκρανία. Παρά τους διάφορους γύρους διπλωματικών συναντήσεων, ο πόλεμος συνεχιζόταν και κλιμακωνόταν στην ανατολική Ουκρανία. Στις 16 Ιούλη ο Ομπάμα ανακοίνωσε μια νέα δέσμη κυρώσεων, που αυτή τη φορά στόχευαν σε ρωσικές κρατικές τράπεζες, πετρελαϊκές επιχειρήσεις και εταιρείες όπλων. Απαγορεύτηκε για παράδειγμα σε μεγάλες ρωσικές τράπεζες να κάνουν ομολογιακές εκδόσεις στις αμερικάνικες χρηματαγορές. Την επόμενη μέρα καταρρίφθηκε το αεροπλάνο των μαλαισιανών αερογραμμών πάνω από την ανατολική Ουκρανία.

Η ΕΕ αποφάσισε στις 30 Ιούλη να ακολουθήσει τις ΗΠΑ στις κυρώσεις, οι ρωσικές τράπεζες θα βρύνουν πλέον κλειστές τις πόρτες όχι μόνο της Γουόλ Στριτ αλλά και του χρηματιστηρίου της Φρανκφούρτης. Και μόλις δυο ώρες μετά ο Ομπάμα ανακοίνωσε νέα επέκτασή τους σε συντονισμό με την ΕΕ. Στις 7 Αυγούστου η Ρωσία απάντησε με την απαγόρευση εισαγωγής αγροτικών προϊόντων και με υπονοούμενα για επέκταση των κυρώσεων και σε άλλους τομείς.

Η Ρωσία είναι ο δεύτερος μεγαλύτερος εισαγωγέας του κλάδου τροφίμων και ποτών της ΕΕ. Το 2013 οι εξαγωγές τέτοιων προϊόντων από χώρες της ΕΕ στην Ρωσία έφτασαν τα 12,2 δις ευρώ. Οι ρωσικές κυρώσεις δεν πλήττουν μόνο τις εξαγωγές χωρών του νότου όπως της Ελλάδας και της Ισπανίας. Η Γερμανία εξαγει τρόφιμα και αγροτικά προϊόντα περισσότερο από κάθε άλλη χώρα της ΕΕ στην Ρωσία, αξίας 1,6 δις ευρώ για το 2013.

Η βρετανική εφημερίδα Γκάρντιαν έγραψε στις 15 Αυγούστου: «Ένα πλεόνασμα γαλλι-

Να βοηθήσουμε τους εργάτες της Ουκρανίας να ενωθούν ενάντια σ' αυτούς που παίζουν πολεμικά παιχνίδια στις πλάτες τους

κών αχλαδιών, αποθήκες γεμάτες από γερμανικά λουκάνικα, πολωνικές πιπεριές που σαπίζουν, σκωτσέζικα σκουμπριά που μένουν απούλητα: η κίνηση της Ρωσίας να απαγορέψει τις εισαγωγές ευρωπαϊκών τροφίμων σε αντίποινα για τις κυρώσεις της ΕΕ, έχει μια αισθητή επίδραση σε μια ήπειρο που ήδη καταρρακίζεται προς μια νέα ύφεση».

Ο Πούτιν ισχυρίζεται ότι αυτή η κίνηση δεν θα πλήξει την ρωσική οικονομία ούτε τον κόσμο που ψωνίζει τρόφιμα. Αντίθετα, υποτίθεται ότι θα δώσει ώθηση στη ντόπια αγροτική παραγωγή, στο κάτω-κάτω η Ρωσία είναι μια απέραντη και με μεγάλο φυσικό πλούτο χώρα. Όμως, η Ρωσία μέχρι τώρα εισήγαγε το 40% των τροφίμων της. Και με την οικονομία της να παίρνει την κάτω βόλτα (η φυγή κεφαλαίων από την ρωσική οικονομία έχει φτάσει τα 150 δις δολάρια) το κόστος θα περάσει στις τιμές των τροφίμων, στην αύξηση του πληθωρισμού.

Οι διπλωματικές αψιμαχίες μετατρέπονται βήμα το βήμα σε ένα κανονικό εμπορικό πόλεμο ανάμεσα στην Ρωσία και την Δύση. Υποτίθεται ότι στην εποχή της παγκοσμιοποίησης μια τέτοια εξέλιξη ήταν αδιανόητη. Οι κυρώσεις και τα εμπάργκο επιφυλάσσονταν για «κράτη-παρίες» και αιμοδιψείς δικτάτορες από την ανθρωπιστική «διεθνή κοινό-

τητα». Οι εμπορικοί πόλεμοι ανήκαν στο παρελθόν, το ίδιο και η χρησιμοποίηση της οικονομικής ισχύος ως όπλο στους κρατικούς ανταγωνισμούς.

Αυτές οι απόψεις διαψεύδονται με τον πιο ηχηρό τρόπο σήμερα. Οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί σε μια περίοδο κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος ξαναβάζουν σε χρήση αυτά τα «ξεχασμένα» όπλα.

«Μία σου και μία μου»

Κανείς από τους «μεγάλους παίκτες» δεν έχει την παραμικρή ιδέα που μπορεί να καταλήξει αυτό το παιχνίδι του «μία σου και μία μου». Εν τω μεταξύ, ο εμπορικός πόλεμος ανάμεσα σε ΗΠΑ-ΕΕ και Ρωσία έχει γίνει κανονικός πόλεμος στην ανατολική Ουκρανία, με το πυροβολικό και τα αεροπλάνα της κυβέρνησης του Κιέβου να σφυροκοπούν το Λουχάνσκ και το Ντονέτσκ, με караβάνια προσφύγων να προσπαθούν να ξεφύγουν από τις βόμβες και τις σφαίρες.

Κι ενώ το αίμα ρέει, οι υπουργοί Εξωτερικών της Ρωσίας και της Ουκρανίας συναντιούνται στο Βερολίνο για ένα νέο γύρο διαπραγματεύσεων. Όμως, η λύση δεν μπορεί να έρθει από αυτές τις συναντήσεις όπως δεν ήρθε από τα διπλωματικά παζάρια των προηγούμενων μηνών. Όλες οι προηγούμε-

νες «μεσολαβητικές» συμφωνίες ανάμεσα στις φατρίες των ολιγαρχών και τους εκπροσώπους ΕΕ, ΗΠΑ και Ρωσίας έχουν καταρρεύσει ξανά και ξανά κάτω από το βάρος των ανταγωνισμών.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι με τους ίδιους, περίπου, πρωταγωνιστές οι λαοί της Γιουγκοσλαβίας έζησαν το δράμα της διάλυσης και δεν πρέπει να αφήσουμε την κρίση της Ουκρανίας να έχει το ίδιο τέλος. Τον πόλεμο, στρατιωτικό, διπλωματικό και εμπορικό δεν πρόκειται να τον σταματήσουν αυτοί που τον ξεκίνησαν. Αυτοί που έχουν συμφέρον αλλά και τη δύναμη να το κάνουν είναι οι εργάτες.

Πρώτα απ' όλα οι ίδιοι οι εργάτες της Ουκρανίας που δεν έχουν τίποτα να μοιράσουν, αντίθετα ενωμένοι μπορούν να ξαναπιάσουν το νήμα των εξεγέρσεων που έδωξαν κυβερνήσεις των ολιγαρχών ξανά και ξανά. Αλλά για να προχωρήσουν προς τα εκεί χρειάζεται και τη δική μας υποστήριξη, την υποστήριξη του εργατικού κινήματος, της αριστεράς και του αντιπολεμικού κινήματος, απαιτώντας να σταματήσουν οι κυρώσεις και οι εχθροπραξίες, να σταματήσουν όλες οι επεμβάσεις ΗΠΑ-ΕΕ και Ρωσίας στην Ουκρανία.

Λέανδρος Μπόλαρης